

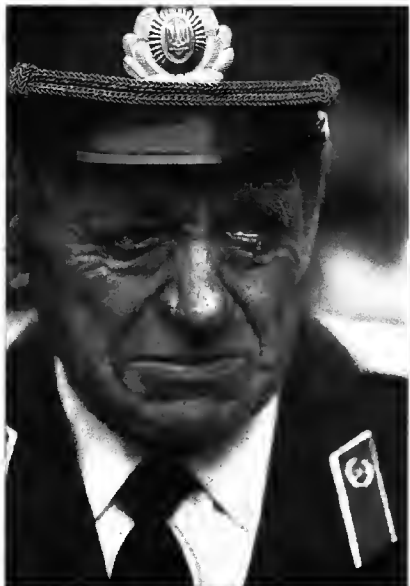
РОПОС ЗЖАЙНИ

Газета Верховної Ради України

№ 192 (942) • Субота, 8 жовтня 1994 року • Ціна договірної

Я ПОВЕРНУВСЯ, МАМО...

Війна, окрім усього іншого, аніа.

Ця війна не записана до статуту жодної з армій світу, але кожен солдат, ще живий чи вже майже мертвий, молиться: «Господи, прости мені цей гріх, але зроби так, аби мамі довго не знала, що мене вже нема...»

Старий солдат на знімку ліворуч — Микола Олександрович Гетьман із села Капітанівка Новоайдарського району Луганщини. Восени сорок третього його мама отримала похоронку: ваш син загинув у Ново-Петрівках.

Похоронка помилилась. І сьогодні він знову стоїть у тих самах Ново-Петрівках. Він — плаче. Бо надто важкі ці три слова: «Я повернувся, мамо...» І нема вже від кого почути: «Я знала, синку...»

Власне, усі воїни, старі солдати з України й просторів для них неолімпійського Союзу, знов у ці дні з'їхались до Києва, на поля своїх давніх смертей, для того, щоб сказати ще раз: ми повернулися, Мамо, прости нам, Мамо, ми постаршали, нє — поменшало, не плач, Мамо...

А самі — плачуть, змінюючи горлічку зі слізми — суворий коктейль старих солдатів.

... Я повернувся, Мамо.

Віталій ЖЕЖЕРА.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

НАКАЗ МІНІСТРА ОБОРОНИ УКРАЇНИ

Про святкування 50-ї річниці визволення України від фашистських загарбників

8 жовтня народ України та її Збройні Сили відзначають 50 річчя визволення своєї Батьківщини від фашистських загарбників.

Друга світова війна була одним із найтяжчих випробувань, які випали на долю багатьох народів світу, але особливо великих втрат і збитків зазнала Україна, оскільки війна з жорстокими битвами прокотилася через її територію.

Ведучи і трагічну днину сплатила наша Батьківщина цій війні. Велася вона нішою перемогою. Тисячі загальні демографічні втрати становили біля 8 млн. загинув, з них 5,5 млн. цивільних жертв та 2,5 млн. загинув на фронтах. Понад 700 міст і містечок та 28 тисяч сіл було знищено фашистськими загарбниками, тисячі підприємств зруйновано та пограбовано.

Хоробрість, мужність, самовідданість в ті суворі години для Батьківщини виявили воїни різних національностей, борючись за заповітні кордони. З глибокою вдячністю та скорботою сьогодні ми спільно глибоко перед тим, хто наближав цей світлий день України, перед тими, хто так і не повернувся з цієї жорстокої війни.

Вітаю ветеранів, які нечувані героїзмом зі зброєю в руках на фронтах, з партизанських загонів, у підпіллі, своєю самовідданою працею в тилу наближали цей день.

Від широго серця поздоровляю військовослужбовців та працівників Збройних Сил України з великим святом — 50-річчям визволення нашої Батьківщини.

На честь ознаменування 50-річчя визволення України від фашистських загарбників НАКАЗУЮ:

1. 8 жовтня 1994 року о 21 годині провести святковий салют у столиці України міст-героїв Києві, містах-героїв Одесі, Севастополі, Керчі, містах Львові та Вінниці 30 артилерійськими залпами.

Вітчи слава героям, які загинули в бок за волю і незалежність нашої Батьківщини! Вітчи слава всім, хто наближав цей світлий день!

2. Наказ довести до окремої військової частини.

Міністр оборони України
В.ШМАРОВ.

м. Київ.

УРОЧИСТІ ЗБОРИ

Учора київський Палац культури «Україна» заповнили люди. Посріблені свіцями, із Золотими Вітринами Героїв та бойовими орденами й медалями.

Тут відбулися урочисті збори, присвячені 50-річчю визволення України від німецько-фашистських загарбників. У святкових урочистостях взяли участь ветерани Великої Вітчизняної війни з усіх областей і Республіки Крим; Києва й Севастополя, урядові та ветеранські делегації з держав СНД, представники дипломатичного корпусу в нашій державі.

Зі святковим словом до ветеранів і до всього українського народу звернувся Президент України Леонід Кучма. Майстри мистецтва дали великий концерт на честь визволителів.

ДРУЖНЯ РОЗМОВА

7 жовтня Голова Верховної Ради України Олександр Мороз прийняв делегацію Республіки Туркменістан на чолі з Головою Меджлису Сахвтом Муратовим, яка прибула на святкування 50-річчя визволення України від фашистських загарбників. Відбулася дружня розмова, з ході якої було порушено широке коло питань, що стосуються нинішнього статусу і перспектив розвитку українсько-туркменського співробітництва.

(Українформ).

ПРИБУТТЯ ДЕЛЕГАЦІЙ

Святкування 50-річчя визволення України від фашистських загарбників стало великою подією не тільки й житті народу нашої країни. Участь у торжествах беруть і представники делегацій країн СНД, а також з далекого зарубіжжя. До Києва вже прибули численні урядові делегації.

Гостей зустрічали міне-прем'єр-міністра України, керівники ряду міністерств і відомств.

Свято — це насамперед пам'ять

Дніпрові кручі, очевидці зпеклених боїв за визволення України від німецько-фашистських загарбників, через пістолетів знову зустрічають воїнів. Зустрівають не шаленим ногом ворожих гармат — священним вогнем Слави, що запалила учора в часі оголошеного Музею історії Великої Вітчизняної війни. На урочисте відкриття реекспозиції з'їхались українські ветерани й учасники визвольних битв з інших країн світу; прийшли державні діти та іноземні дипломати, молоді воїни й школярі. В перемоні відкриття взяли участь Президент України Леонід Кучма. Експонати музею це рва нагадали відвідувачам: святкування — це не просто урочистості, святкування — це насамперед пам'ять.

(Розповідь про реекспозицію храму ратної слави читайте на 3-й стор.).

Олександр МОРОЗ: «Нема перешкод для інвестицій в Україну»

Як вважав і успішний охарактеризував Голова Верховної Ради України Олександр Мороз офіційний візит до Вашингтона очолюваного ним парламентською делегацією на прес-конференції в аеропорту «Бориспіль» 6 жовтня. У ході зустрічей, проведених з керівництвом США, в ООН, з представниками ділових кіл Америки, а також української та єврейської громад, парламентська делегація широко інформувала про зовнішню політику нашої держави.

— Ми намагалися вперше представити Україну за кордоном, в міждержавних організаціях, — підкреслює Олександр Мороз. — Одначе була й цілком прагматична мета — вивести ставлення ділових кіл Заходу до неіснуючої української економіки.

О. Мороз висловив переконання, що нині немає жодних перешкод для надходження інвестицій в Україну на конкретні програми. Йшлося про проекти в галузі енергетики, реконструкції інфраструктури та побутової промисловості, теплої енергії, електротранспорту, розвитку соціальної сфери та її інфраструктури, для захисту інвестицій доволі обсягів роїт.

За попереднім прикладом в цілому переїхав стаття, зокрема модернізація енергетики України, коштуватиме приблизно 2,5 мільярд доларів — у вигляді кредитів та інших видів інвестицій.

Домовилися, що близькими діями буде подано перелік програм і об'єктів для реалізації інвестицій. А вже зовсім Олександр Мороз, всі розуміючи, що економіка України співпрацює на відсутність інвестицій, і на це розраховує.

Віт, хоча зустріч з віце-президентом США Альбертом Гором, спікером палати представників американського Конгресу Томасом Фруей, а також з такими впливовими сенаторами, як Патрік Лісс, та іншими, Олександр Мороз охарактеризував «найкращою розробленою, розмовою, сказав він, «була дуже в'язка». Проте висновки такі: потрібно формувати співробітництво і яма підстав виступати акція особливих умов.

Олександр Мороз висловив сподівання на те, що приїзд Президента

України в США в листопаді дасть змогу завершити підготовку до співробітництва з певних напрямків, зокрема надбати інвестування економіки. А певні політичні кроки вже зроблено в ході візиту парламентської делегації.

ВІЗИТ ТИЖНЯ

ської делегації. Зокрема з керівництвом і конгресу, і сенату США домовилися про створення спільно українсько-американської групи, котра стежитиме за прагматичним інвестуванням в Америку і пай — за ціловими й ефективними використанням. З американського боку керівником цієї робочої групи буде асистент Томаса Фруей, тодішня демократична більшість в палаті представників Девід Боулер, а з нашого боку, на думку Голови Верховної Ради, це буде з руля Олегу Дьоміну, який уже розпочав цю роботу на рівні міжпарламентських зв'язків.

На прес-конференції особливо було відзначено той позитивний момент, що скерси криза щодо використання за призначенням фонду Ганна-Дура, який має на меті сприяти процесом ядерного роззброєння в Україні. Передбачений фондом програм і ті невеликі кошти, що вже виділені, використовуються ефективно. «Я сказав би так: рух привнесло близько 200 мільйонів доларів. Це невелика частка, перша частина, але цей рух показує контакти в реальному виконанні Тристоронньої угоди з боку США забезпечуються. Це невелике також, що на підставі і ділових кіл США серйозно, позитивно працює справляю, що згодом Український і міжпарламентський фонд підписав угоду, і не відокремлює на результатів параді в Мадриді. Важливо також те, що у владних структурах України нема охорончості, тому ділові Америка співпрацює: приїзд Президента України розвиває напруженістю планів в ході офіційного візиту парламентської делегації.

На запитання кореспондентів про письмовий гарантії США щодо безпеки України Олександр Мороз сказав: «Я не про ціла підписався Меморандуму про взаєморозуміння користування цю тему. І слід розглядати на біла-

сторонній основі. У цьому контексті буде важливий крок привади України до ДІЯЗ. Саме в цьому контексті я говорю про зміст цього документа, зважаючи на те, що в цілому ядерні держави і світові співтовариства мають незначити саме для України окремі чітко окреслені гарантії.

Чи ратифікуватиме парламент Меморандум з міжнародним залученням фондом, підписаний урядом?

Угоду, підписану між урядом України і МВФ, — підкреслює Олександр Мороз, — розробляти тривалий час з участю експертів МВФ і постійних комісій Верховної Ради разом з урядом. Два тижні тому ВР України розглядала между державу бюджету, погоджену Національним банком, урядом, МВФ, і не тільки узгодила документ, а й досить жорстко підійшла до цієї між державу бюджету, навіть змешали її на два тижні внаслідок карбованців. Тож якщо ця угода розглядала в парламенті, її підтримають 6. А з другої сторони це не той документ, котрий має бути ратифікований ВР.

Чи виступає Верховна Рада хоча б у першому читанні роззброєння ядерної зброї?

— Йдеться не про тему, — відповів О. Мороз, — а про суть документу, міжнародного угоди, котрі гарантували б нерозповсюдження ядерної зброї і зменшення ядерного потенціалу в світі. Тому, коли це може статися — чи до візиту Президента України в США, чи після, — ми не істотно відрізняємося. Але всі розуміють, що ДІЯЗ — документ важливий, він відіграє роль у світі протягом 20 років. А сьогодні потрібно тутати серйозно вагаючи угоду, яка буде б обов'язковою для всіх країн. Тому в такому контексті треба розглядати її наші кроки і, безсумнісно, той процес Меморандуму, переданий Президентом України Союзним Штатам Америки.

Домовилися про офіційний візит парламентської делегації? Україна з'явиться на наступній прес-конференції.

Світлана ПИСАРЕНКО.

Фотолітопис: дорога до волі

Рік 1941-й. Ешелон рабства для України подано...

Рік 1942-й. Перші кроки на Заході.

Рік 1944-й. Знову на плацдарми зустрілися воїни, п'ятом батеранні за нашіх загинувих.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про введення в дію Закону України «Про визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України з питань оплати праці»

Верховна Рада України постановляє:

1. Закон України «Про визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України з питань оплати праці» ввести в дію з 1 листопада 1994 року.
2. Кабінету Міністрів України разом з Національним банком України, Раді Міністрів Криму, місцевим Радям народних депутатів здійснити додаткові витрати на виплату заробітної плати на безвідплатній основі, в тому

числі за рахунок залучення до державного бюджету коштів позабюджетних фондів.

3. Кабінету Міністрів України до 1 листопада 1994 року разом з відповідними комісіями Верховної Ради України підготувати і внести на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо упорядкування оплати праці.

Голова Верховної Ради України О.МОРОЗ.
м.Київ, 23 вересня 1994 року.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України з питань оплати праці

З метою виконання дії деяких положень законодавчих актів, що регулюють оплату праці працівників освіти, науки, культури та охорони здоров'я, Верховна Рада України постановляє:

Визнати такими, що втратили чинність:

збіжжя доруч, четвертий, п'ятий і шостий пункти 4 статті 48 Декрету

Кабінету Міністрів України від 31 грудня 1992 року № 23-92 «Про оплату праці» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 11, ст.93); збіжжя третій пункту 2 Постанови Верховної Ради України «Про реалізацію Закону України «Про державний бюджет України на 1994 рік» в наступних закреслених з 1 січня 1994 року долати педагогічним

працівникам, викладачам вищої школи, науковцям-теоретичним класам, працівникам у сфері культури, мистецтва і формальним працівникам до рівня середньозначущої заробітної плати працівників у цілому по народному господарству.

Президент України Л.КУЧМА.
м.Київ, 23 вересня 1994 року.

НАКАЗ

начальника Київського гарнізону

Про парад військ 8 жовтня 1994 року

№ 1

8 жовтня 1994 року на честь 50-річчя визволення України від фашистських загарбників в місті Києві на вулиці Хрещатик у 10.00 ранку призначений парад військ Київського гарнізону.

Парад буде прийняти міністр оборони України ШМАРОВ В.М.

Командувати парадом наказано мені.

№ 2

Начальникам військово-інженерних закладів і командирам військово-частин надіслати лінійних і вивести війська на парад по затвердженому розпорядку в встановлений час.

Форма одягу — парадна лінійна.

№ 3

Військовою командою міста Києва генерал-лейтенанту ЗАБІЛОМ М.Є. проізоати артилерійський салют згідно даним вказівкам.

№ 4

Загальне керівництво по підтриманню порядку на Хрещатику серед військовослужбовців під час параді покласти на військового команданта міста Києва генерал-лейтенанта ЗАБІЛОМ М.Є.

Заступник міністра оборони України — начальник Київського гарнізону генерал-полковник І.БІЖАН.

м.Київ

Центральна виборча комісія по виборах народних депутатів України

ПОСТАНОВА

№ 148 Київ 7 жовтня 1994 р.

Про реєстрацію народного депутата України, обраного 25 вересня 1994 року по Тернопільському виборчому округу № 364 (Тернопільська область) замість вибулого

Розглянувши протокол та інші документи окружної виборчої комісії Тернопільського виборчого округу № 364 про результати виборів народного депутата України, обраного 25 вересня 1994 року, а також матеріали перенесення на місці об'єктах, викладені у зв'язку з суб'єктами виборчого процесу, щодо порушення Закону «Про вибори народних депутатів України», Центральною виборчою комісією постановила:

1. Визнати до статті 14 та 44 Закону України «Про вибори народних депутатів України» зареєструвати Кривича Леоніда Максимовича, президента Фонду сприяння розвитку

містяться Україна, незаперіжого, інші проживає в місті Києві, народним депутатом України по Тернопільському виборчому округу № 364, обраному 25 вересня 1994 року замість вибулого.

2. Опублікувати цю постанову в газеті «Голос України».

Голова Центральної виборчої комісії

І. ЕМЕЦЬ.

Секретар Центральної виборчої комісії

І. ЦЕЛУЙКО.

Григорій ГРИНЬ, «Голос України»

Невідома війна

Учаски в такій діяльності «подвійні італійські» про «чужинців» операції задуляються одним абзацом: «Чужинців» операції – бойові дії «американської діяльності в ході другої світової війни з використанням «дубаб» (аеродрибу) СРСР, Великомітрій, Італії, Північної Америки. Населення дістали дії «американської діяльності в ході другої світової війни з використанням «дубаб» (аеродрибу) СРСР, Великомітрій або Італії, Північної Америки» уявлення про «об'єкти на території ворога, а затим сідали на аеродрибу Африки чи СРСР». Після технічного обслуговування і заправлення літаки виконували нові бойові завдання на аеродрибу шляху. Першу таку операцію здійснив 19 грудня 1940 року, коли влітку на підводному аеродрибуному вузлі в 1940 році нападники б черені в аеродрибу.

Операція «Френтік»

[illegible][illegible]

1944 року перша партія американських «акваторів серві» прибула до Полтави. Вони мали доставити сюди палани, боєприпаси, продовольство. Але головне — вони мали доставити сюди і своїх людей, у сумі на 3000 метрів і спорудити ще одну. Крім того, аеродром в Миргороді та Пирятині, а вони також вийшли до Полтави — мали доставити сюди і своїх людей, у сумі на 3000 метрів і спорудити ще одну. Крім того, аеродром в Миргороді та Пирятині, а вони також вийшли до Полтави — мали доставити сюди і своїх людей, у сумі на 3000 метрів і спорудити ще одну. Крім того, аеродром в Миргороді та Пирятині, а вони також вийшли до Полтави — мали доставити сюди і своїх людей, у сумі на 3000 метрів і спорудити ще одну.

такий героїзм, був просто вражений.

За місяць, 15 травня, аеродром в Платіні, Миргороді, Пирятині були готові. А 2 червня 1944 року американський генерал Алір Іскр з аеродромів Італії підняв у повітря 15-ту повітряну армію, до складу якої входило близько як 1000 літаків. Після успішного проведення операції значна частина армії повернулася назад, до Італії, а 200 літаків узяли курс на схід. Того ж дня, опівдні, 70 винищувачів «мустанг» приземлилися в Пирятині, 65 «платюхових фортець» сіли в Миргороді, а 64 — в Полтаві.

міфів, що в білосніжних машинах, немов казкових драконів, одні по одній зходили на посадку. Тут стояв немішоринів, а на землі — цілувалися обіймалися союзники. Ще коли буде зустріч на Ельбі, а тут, у далекому туді, прості американські й українські хлопці торували перші кроки народної демократії. Заморські сили, з'ясувалося, досить безтурботні й у комунікабельні люди: залюбки обіймалися суверенами; і в місті (а їх навіть стояли в самому центрі Корпусного парку) спілкувалися з пріємними українцями, з українськими жінками. Охоче в багатому фототрафувалися: на цілі аеродрому, літаків, у кабінетів. Знімав перший пріліт до Подання своїх співвітчизників десятки ко-

На знімках: стратегічний бомбардувальник «Літаюча фортеця» на полтавському аеродромі; заступник командувача стратегічної авіації США в Європі генерал-лейтенант Айрі Ікер та командир 169-ї авіабазі особливого призначення генерал-лейтенант авіації Олександр Пермінов; другий праворуч — посол США А. Гарріман та А. Ікером — льотчик 802-го винищувального авіаполку Микола Фадєєв, полтавський партизанський командир 1944 р.р.

аєць (Полтава, червень 1944 р.).
(Фотокартки з особистого архіву ко-
мандира операції «Френтік» Річарда Брауна. СШ

**Полтава, 22 червня
1944-го: другий Пірл
Харбор**

«Ніхто не спав тієї ночі в Полтаві. Вибухали цистерни з пального, бомби на складах, detonуючи періодично, коли їх діставало полум'я, безупинно лунали вибухи мін, тримали базу в шаленому гурноті. Після німецького калюшту перед очима постало тяжке видовище: випрошені «фортеці» здавалися

селищенними тахами з перебі-
стими хребтами, розсіпаними
на землі. Було теж зніщено 43
«фортеці», 15 «мустангі», 5 лі-
таріє іхих тшіе, 26 «фортеці»
було дуже пошкоджено. Втра-
чено: сивокоштанового газоліну — 45
галонів — означала катастрофу для
Вомбі, крапи, ятаци, джили, іл-
те іе облавнина теж було зні-
щено. Численні люди, под-
сїтє знісно. Численні бок-
радіація, а також обробка
книги «Американського пись-
менника документаліста, колиш-
ного майора ВПС США Гленна
Індіфа («Полтавська справа»).

— Перший бойовий виліт з Полтави
Міртворда з американцями було здійснено 6
червня. Міртворда було збито, а
американський літак повернувся до
Полтави. Після цього було побито
Галша (Румунія), продовжує розповідь
Дмитро Калішнік. Він збіє з відріт-
ку літак, який летів з Південної

тям другого фронту в Європі. Залим, 11 червня, вилетіти на знищення військових об'єктів у Фокшан (Румунія), 21 червня на знищення полігонів 163 «фортеці» і 70 винищувачів. Об'єктами бомбардування були авіазаводи в Берліні й околицях та в Польщі. За курсом на схід їх атакували німецькі винищувачі, один з яких на «Хенікелл III» (рам-розвідник), непомітно «приписався» до льотної армій авіації американців, і так у хвості долетів до Полтави, а залим і до Миргорода.

А десяток днів до цього «чудовий подарунок» німецької розвідки зробив фоторепортер однієї з американських газет, який знімав перший приліт американців до Полтави. Дорогою на італійську базу він приховив із собою не лише кілька й негативів, а й віддруковані фотографії аеродому, наземних споруд, льотчиків, персоналу, обслуги. Над ворожою територією літачки збили, екіпаж загинув, а майже 500 фотознімків розлетілися. Німці їх збрали й одержали безцінну інформацію а «живому вигляді».

Розвідника помітили як наші винищувачі з групи прикриття, так і американці. Але ні ті, ні інші не змогли його дістати: німецький пілот Ганс Мюллер, зміло маневруючи висотою, втікав від погоні. Уже над аеродромом йому услід постріляли зенітники. Усім стало зрозуміло, що вночі буде напад.

[illegible]

Німецький полковник Вільгельм Антра оголосив виліт о 21-й годині 21 червня. 8 «юнкерсів», «хейнкелів», «мессерів», «фокке-вульфів» «прослизнули» на нашу територію непоміченими.

торно наважувати. На 22-є я чергував на аеродромі, — пригадує полтавець, військовий льотчик Микола Федасев. — По десятих виходах одержувати термінові повідомлення: «Районі Конотопа велика група німецьких літаків. Організуйте маскування аеродромів». У нас саме фільм демонстрували «Серпантин Соляної долини». Киномеханік зупиняв його після слів: «Отже так в нас середіє змиграв, знаю я і знаєш ти». Чук прилетів освітлювач. Гуде, гуде. Зенітний не витримав — відкривав вогонь. Кілька вогню, а всередині, отже, аеродром. Він синілуна гуду зашляхувач.

Далі спочиваючого відомого американського репортера В. Уайта: «Яскраве світло осяяло мене навкрузи. Воно було так яскраве, що міг бачити малюнок на моїй підшаві. Я побачив «літавцю фортеці», він сказав, що, мабуть, він, бігли до траншеї. Чув вибух скрізь і свист смертоносних бомб».

Ще один спогад, мідестрин Марини Ко-
вальської: «Ми підбирали поранених, по-
резували їх, доставляли у госпіталь. Багато
наших загинуло. Я знала усіх — Наум
Бурмасов, Павла Петрова, Вовку Малина
— їх поховали на цвинтарі у Рибчухі».

Загинуло також і троє американських
пілотів — Джозеф Люкакс, Рамонд Ест-
он, Дональд Смітсон. Свій останній приголу-
нок знайшли у Нових Саджарях, а в 1948-
року їх прах перевезли на батьківщину. Між СРСР
і США вже була «холодна війна».

Сьогодні все це — вже історія. Шість днів. Нерідко не в усюму зрозуміли навіть нашим батькам. А як прочитати нашим дітям, онукам? Вірою в одне: ніколи не буде забуто подвиг простого солдата — чи то юнака, чи дівчини, американця чи українця. Вони внесли на свої плечі головний тягар війни, знаходили спільну мову і взаєморозуміння. Разом боролися і разом перемогли. Дай Боже щоб ми завжди зрозуміли одне одного, щоб ніколи більше не було війни і щоб діти ми однією мовою говорили через океан, тільки жерминами місяця. В ростину працювати — то вже в кожній можливості й бажання.

Георгій ВОРОТНЮК. «Голос України»

За програмою «Турбота»

Міністерство соціального захисту населення України і Президія ЦК профспілок працівників державних установ підбили підписи тисяч асексуйських охолоду роботи політичних і професійних асексуйських соціального захисту населення. Перше місце віддали територіальному Центру Київського району Одеси, відзначивши його Почесною грамотою та грошовою премією.

Напередодні 50-річчя визволення України і Дня людей пошкодженого акумуля в Київському районі відбулося урочисте, без перебільшення, свято — «золоті асексії» одразу 56 подружжів пар. Іх запросили до ресторану. Вручили квіти й дарунки, оркестр грав для них, зазавало, давно забути мелодії.

Передаєтись клопотів — Я безперечною у самому територіальному Центрі соціального захисту населення. Його працівники, завантажувачі сумки акуратно розфасовували продуктами, поспішали до сотень домоків ветеранів війни і праці, щоб там вкрутити вте, в заодно піти до магазину чи аптеки, приготувати обід чи вимити підлогу... А починався все наприкінці 1992 року, коли голова Київської районної Ради народних депутатів Володимир Романюк наполягав на тому, щоб відділення соціальної допомоги самотнім непрацездатним громадянам реорганізувати в територіальний Центр соціального обслуговування ветеранів війни і праці. І навідалося, що одні й неможливі кому було видати, що йде швидко розширення суспільства, з'являються багаті й бідні, а серед останніх — найнижчий соціально застосунок: пенсіонери, інваліди, багатодітні сім'ї. Чи хоча б хоч якась зарплата, але «молотки» не відділення, де працювало п'ять, шість й доборосівних, жіночок? Були ще й інші державні установи й громадські організації, що мали досягти про маючих, та кожний з них діяв дуже відокремлено й незалежно, результати тих днів більшість людей не відчувала.

А Центр, як і замислюва, дуже швидко не тільки скоординувала та об'єднала розрізнені зусилля, а й став на себе, замінив їх інші функції: окрім надання соціальної допомоги тим, хто потребує вдома (а таких в районі налічувалося аж 750 чоловік), зайнявся пошуком, зосередженням та використанням коштів, закупівлею й видачею продуктів та речей щоденного вжитку, організував торгівлі (спочатку запитали магазини), громадського харчування (безплатні обіди), медичного, побутового, культурного обслуговування ветеранів. Штат Центру розрісся до ста осіб, а де ж і пенсіонери? Вони, що налічує 300 тисяч мешканців, неможе — 34 тисячі. Як виявляти, хто з них який допомоги потребує, як прийняти з тією допомогою часно. А завдання ж було поставлене саме так: милосердя — річ швидко конкретна.

І тут на підмогу стало ще одне нововведення В.Романюка, людини до ризику ініціативної: старання ради самоуправніти мікрорайонів. Бесс-район поїхали на сім територіальних одиниць — і там люди з-поміж себе обрали ради та їх керівників. У кожній з рад — по 40—50 ентузіастів. На відміну від деяких інших районів тієї ж Одеси тут склався досить своєрідна ситуація: не люди йшли куди-небудь та своїми клопотами — проханнями, а їм почали «назавантажувати» допомогу.

Кажі чинити дарує за кілька митних цифр, та вони дають багато. Півня за вісім місяців поточного року Центр надав грошову допомогу ветеранам війни і праці на суму 114 мільйонів карбованців, видав продовольчі товари (м'ясо одержувати зі складомі складомі, утвореного тим же районикомом у сільському Білівському районі спільно з радосном «Батьківщина»), одочі, крупу, макаронні виробы, одочі, багато чого іншого 9273 чоловікам на 180 мільйонів, та ще промислових товарів і медикаментів дещо, на 35 мільйонів карбованців. А загалом 15,5 тисячі чоловік одержали матеріальну допомогу тільки через Центр на суму понад 443 мільйонів карбованців.

Звідки такі гроші? Переважно з позабюджетних коштів районикомом, від колективів підприємств та організацій, яких виноком зумів прилучити до благодійництва.

Тільки ж, однак, турбота про малолітніх не обмежується. У складі Центру є ще й такі унікальні речі, як Будиноч ветеранів та його клуб «Людина й природа». В будиноч, заселеному самотніми людьми похилого віку, ветеранів війни та праці, ажно ажно обіймає безсторонній допомоги, інші мешкає — кожний в окремій квартирі — близько 90 пенсіонерів. До їх послугу — медичний, що працює в будиноч, бібліотека, кабінет психологічного розважання, кабінет фітотерапії, кабінет масажу й лікувальної фізкультури, той же клуб «Людина й природа». І з побутовими проблемами мешканців Будиноч ветеранів не залишені на самоті. А коли ветеран (це стосується вже не тільки його будиноч) почуватися надто кепсько, його опікатиме Дім милосердя.

Через одну з рад самоуправування попросила грошову допомогу, щоб газифікувати оселю, інвалідів війни М.Григоров. І без зважання, щоб встигла вжитися до холоду, виділили на це 7 мільйонів карбованців. Випадок непододний, таких прикладів десятки. Крім того, в районі є фондів анжикомом долом ремонтувати квартири, підняти газ та воду, облаштувати опалення, купувати паливо до санаторіїв та медикементів.

Виником райради видання на передплуті періодики ветеранам 50 мільйонів карбованців. Так, нам усім зараз важко. Та попри все не залишається наслідки ветеранів!

Рік 1944-й. Пророн визволення на Карпатах.

Стаять у стрій книги

У складних економічних умовах видавці й поліграфісти працюють над випуском видань, присвячених 50-річчю визволення України від фашистських загарбників і 50-річчю Перемоги. Частина підготовлених книжок уже побачила світ.

Прийшла до читача видання «Восхожденіє книги Василя Коласа «Хрещені вогнем». Видання «Січ» під назвою «Хоруні» — це пам'яті підготовлених свідатів ветеранів Великої Вітчизняної війни і вдрукувало Іх коштом Знам'янської міської та районної Рад народних депутатів. Харківська «Основа» видає книгу Данила Метелки «Під шквалом синиці і сталі». «Кіровоградський письменник» запропонував читачам поетичну збірку Борислава Степанюка «На грані часу». У Головної спеціалізованої редакції літератури під назвою «Пам'яті» українсько, російсько, білорусько, польсько, болгарсько, чесько, словацько, югославсько, німецько, італійсько, аржунський календар на 1995 рік, присвячений 50-річчю Перемоги. Кілька книг про воєнні роки війни випустили редакційно-видавничі підприємства Антомирської, Доноської та інших областей.

На основі пропозицій видавництва Держкомвидав України склали спеціальну тематичну програму випуску видань. До цієї програми ввійшли, зокрема, праці учених-істориків, спогади ветеранів Великої Вітчизняної війни, журналістські розповіді про ратні подвиги воїнів—визволителів України, художні твори відомих письменників, фотоматеріали тощо. Держва виділяла невелику суму грошей на випуск промовляючи до друку книг. Зокрема, зало на виробничі права доктора історичних наук Анатолія Чайковського «Невідомі війни» (виданництво «Україна»), книгу нарисів «Слава солдатська» («Січ»), збірник «Після воєнних років» («Солдати» («Карпати»), роман Олеса Гончара «Людина і зброя» («Український письменник»), «Після воєнних років» («Музична Україна») та інші. Видаті грати подарункові видання — фотоматеріали «Миттєвості війни» (наказування Фірки «Смалх»), та «Незгасна пам'ять» («Мистецтво»).

Як відомо, до 50-річчя Перемоги готувало 240-томне «Пам'яті України». Уже вийшло по 1—2 томи за матеріалами Вінницького, Дніпропетровського, Донецького, Львівського, Закарпатського, Луганського, Одеського областей, Республіки Крим — всього 15. До кінця жовтня цього року передбачено випустити ще 60 томів.

Прес-служба Держкомвида України

ДЯКУЄМО, ШО НЕ ЗАБУВАЄТЕ НАС

Комітетові Ветеранів Великої Вітчизняної війни України

Нам повідомляти, що з зв'язку з підготовкою святкування 50-річчя Перемоги керівництво України запитує список ветеранів, які боролися за визволення України. Це повідомлення дуже порушало нас, оскільки, це перший такий приклад. За пам'ять і пошту до ветеранів неможливо уявити собі, як вони служили.

У складі 409-ї вірменської дивізії я також брав участь у боях за визволення України, а саме Харківської області, форсував Дніпро серед перших і дішов до Чернівецької області. І в останній одній бойовій епізоді 13 вересня 1943 року стрілецький батальйон і моя батарея зайняли позиції на околиці хутора Пасіки, поблизу станції Таранівка. Ними почали наступ, попереді йшли танки.

Командиром батальйону був Герой Радянського Союзу ще з фінської війни Григорій Абрамцян. Ми вирішили висунути вперед гармати, щоб передусім прямою наводкою знищити танки ворога. В тяжкому бою артилеристи підбили три танки, тажачі і знищили до 100 німців-автоматиків, підірвали великий склад боєприпасів.

На місце бою прибув командувач армії. Він наказав представити весь особовий склад до нагороди, а мене — до звання Героя.

На жаль, через кілька днів я потрапив до госпіталю через поранення, тому вищою нагородою так і не дочекався. По війні я щороку отримував вітальні листи з Таранівки від юних солідитів. У музеї Таранівки мені також відведено місце, за що я дуже вдячний керівникам музею та юним солідитам. В останній одній бойовій епізоді 13 вересня 1943 року стрілецький батальйон і моя батарея зайняли позиції на околиці хутора Пасіки, поблизу станції Таранівка. Ними почали наступ, попереді йшли танки.

Я гаряче вітаю уряд. Комітет ветеранів війни, всіх ветеранів України, всіх українських народів.

Земі багаторучку й успіхів славі України!

З повагою

Р. МІНАСЯН, інвалід ВВВ.

Сасунян Аштаракського району Вірменії.

Петро ЦЕКУР, повний кавалер ордена Слави

Мене прозвали снайпером за бої в Україні

На нічлі я потрапив у серпні 1943 року нісмадипатиритином хлібчикою. В артилерійському полку після мільйонного інструментування, який ще на перших навчальних стрільбищах мені одному вдалося зрівняти з 67-мільметровою гарматою сім цілі. Очевидно, мав як наслідок непоганий зір чи просто такий військовий талант. Я сам здивувався своїй здібності, а командир полку Цеглаков неспрохочно зрадів: «О, молодці!»

Пізнавши зрозумів, чому він записав — як бачити людських життів рятувало влучне попадання у ворожу вогневу точку. Відомо, що в той момент часу знаходилося в атаку — бити полку чи ні.

Прагнуду один з наступів по болоту. Спереду, на узвишші, — німецький кулемет та гармата. Добре захищені, прикриті. Та тільки наші підіймалися в атаку — коість піхоту. А наступ не ринув.

Командир полку наказав солдатам тамно додати мою гармату до німецького опорного пункту на максимальному найбільшій відстані. Десь за 300 метрів ми зупинилися. Я вирішив, що стріляти з кулеметом по кулемету. Ажде, якщо я «засічу» і підб'ю гармату, то кулеметник не дасть зробити другий постріл.

За командою наші солдати вдали, ніби раптово влучили в чергову атаку. Влучили з усіх стрілятих гармат. Прицільні, а прямим попаданням влучив у кулеметну обслугу. Другим пострілом накрили гармату. Полку було забезпечено наступом на німців.

Мені поштували званнями України. Під Ковелем отримав орден Слави третього ступеня. Тоді вдалося влучити попаданням підбити два танки. Війні були корот-

ким, але запеклий. З 34 бібів нашої батареї в строю залишилися лише 11 чоловік. У Торговиці на Волині я знищив два кулемети, майже виводив фашистів. Була за те нагороджений солдатською медаллю «За відвагу».

Під час боїв за визволення України мене прозвали в полку снайпером. Я пишався ним. Ажде в полку мене оточували 40—45-літні бібці-артилеристи, а владки лугичним пострілам я швидко серед них став «своїм».

Особливо довелось своє війня вжити в боях під Берлінгом і в самому літві гитлерівському селі в 1946 році з вини снайперським попаданням два кулемети, два спостережні пункти і близько 10 фашистів. А 16 кілків, незважаючи на поранення, зумів вивести з ладу 3 кулеметні обслуги. 2 гармати і 20 гитлерівців. За ці дії перемоги мене нагородили орденом Слави другого та першого ступеня.

З того невеличкого, на 36 дворів, села Шолойків Ковельського району не повернулося до рідні більш як 20 воїнів-односельців. Більшість з них, рідкових бібців, загинули на обласних дорогах України в боях з німецькими загарбниками. Така важка була ціна перемоги, ціна нинішнього миру.

Сьогодні не треба йти в атаку, ризикувати життям. Нам потрібно наперед розпорядитися свободою по-господарськи. Нинішніх проблем не існувало б, якби ми вийшли й ефективно хазяйнували. Йоби, врештоту, стала й переможецькою у добрі й розсудливості, бюрократизмом, байдужістю, самонависностію.

Остер
Чернівецької області.

треба ліквідувати вибоїни на шляху до створення холдингової автомобілебудівної компанії

— Я побачив, що у вас є майбутнє. А якщо є майбутнє у таких підприємств, як ваше, то, я глибоко переконаний: є майбуття і в нашої держави.

Нагадаємо, У липні минушого року юридично Запорізького автомобілебудівного заводу не стало. Головне підприємство відомого виробничого об'єднання швидко корпоративізації перетворено на відкрите акціонерне товариство.

Чи не завадить зміна форми власності виконанню державної програми «Український автомобіль»? Адже здійснити її можна тільки за умовою єдності машинобудівного комплексу. Ось як розподілявся «роль» раніше.

Запорізький автозавод. Тут збирають легковики — близько 160 тисяч на рік.

Мелітопольський моторний завод спеціалізується на виготовленні двигунів для автомобілів родин ЗАЗ та ЛуАЗ — близько 180 тисяч силових

артистів. Завод «Автокопальсвіт» виготовляв літве, чавуну, сталі, алюмінію тощо. Його споживачі – це Мелітопольський моторний та завод, зайняті випуском комплектувальних (стартерів, генераторів, розподільвачів, перемикачів та інших) для комплектів автомобілів ЗАЗ. Мелітопольський завод «Автодіагрегат» на 55 адісотків зайнятий забезпеченням автомобілів ЗАЗ гідралічними обладнанням та амортизаторами.

Фірма «КриваваЗАС» розташована у Ялті займається продажем продукції підприємств об'єднання та її обслуговуванням на території Автономної Республіки Крим...

Як бачимо, технологічні особливості «Автоколонн» та «Автогидратгаз» дають змогу перелаштувати їх на іншу продукцію, навіть із пов'язану з автомобілебудуванням. Станься це, не дай Боже, — і враз розлетіться весь комплекс, а отже — зупиниться конвеєр.

Український легковий автомобіль можливий лише за умови збереження наявного технологічного комплексу. На цьому проблемою спеціалістів «АвтоЗАУ» працювали датське, проаналізувавши численні варіанти. Найдоцільнішим вийшло створення холдингової компанії. Але відповідного законодавства на той час не було.

Питанням холдингу займались і відповідальні працівники Кабінету міністрів, і зарплатні спеціалісти. Але в ході робіт дедалі зрозуміліше ста-

ставало, що голоані їхні бажання — насамперед зарубіжних експертів — розчлунувати об'єднання (і навіть головний завод), що особливо увагу вони приділяли найавіднішим об'єктам. Цілісність виробничого комплексу аєсь чвс злишлась позв ваагю.

УАЗоводів відмовились від сторонньої допомоги, залишившись глибоко переконаними, що збереження єдиного комплексу з анробинства легкових автомобілів можливе завдяки створенню холдингової компанії.

Частка наших машин на автомобільному ринку України ніколи не становить приблизно 0-1 відсотків, — розповідає голова правління, генеральний директор акціонерного товариства «АвтоЗАЗ» Степан Коваленко. У минулому році в Україні було продано понад мільйон нових легкових автомобілів, з них тільки 7 тисяч належали до ЗАЗ. Це — від 7 до 12 відсотків у країнах Прибалтики і Польщі, в Італії та Німеччині — 5 відсотків. За словами Коваленка, скажімо на автомобільній СМД становив 800 тисяч штук. Але ми розраховуємо показувати на експорт автомобілі тільки в країни Європи, Північної Африки й Азії. До 2000 року продажів становили за мету десять відсотків. Після цього планується випуск 300 тисяч автомобілів на рік. Безумовно, безумовно, будівництво конструкцій та будівництво конструкцій та будівництва конструкцій.

нового виробництва зі скл-
двння автомобіліа це немож-
ливо. Та той факт, що під час
економічного спаду ми не зни-
зили обсягу виробництва,
підтверджує праильність тех-
нічної, економічної і маркетин-
гової політики.

Довгою, що реконструкція, яка нині триває в «АвтоЗАЗ», спрямована якраз на гучне пристосування до умов ринкової економіки. До речі, витрати на будівництво нових цехів та реконструкцію становитимуть 44 трильйони карбованців та 1231,3 мільйона доларів США. Обсяги значні, але вони припадають не тільки на один завод чи підприємство майбутньої «холодної війни». Мова йде про реконструкцію і створення потужності майже всієї галузі з виробництва легкових автомобілів в Україні. А це понад 80 підприємств.

Що ж за товар на ринку можна буде запропонувати? Окрім доведених знайомих моделей ЗАЗ-1102, це — «п'ятірка», яку щойно поставили на конвеєр: ЗАЗ-1103 — нова модель з чотирнадцятьма двоциліндровими карбюраторними двигуном типу «сесіль»; ЗАЗ-1109 — електричний автобус для перевезення пасажирів по території профікторіїв, курортних зон; ЗАЗ-11260 — легковик з відкритим кузовом типу «лядо» для країн з теплим кліматом. На підході — ЗАЗ-2201, мікроавтобус на 8 осіб, який зможе

повноцінно замінити відомий «РАФ», та ЗАЗ-320і — мікроавтобус, який стане добрим помічником приватним підприємцям і фермерам, працівникам громадського харчування та служб сервісу.

А ось моделі ЗАЗ-11027 та ЗАЗ-11028 для інвалідів (замість ЗАЗ-968М), то сьогодні вони — на рівні кращих зарубіжних аналогів і поаністю конкурентоспроможні на міжнародному ринку.

Автомобіль ЗАЗ-1106 — представник нового покоління із сучасним аеродинамічним кузовом і якісною рівнею технічних і споживчих якостей. Він замінить ЗАЗ-1102. Цю модель проєктують у кількох варіантах: тридвертківий, п'ятидвертківий, «хетчбек», чотиридвертківий «седан».

Нарешті українське законодавство про холдинг з'явилося. Але далеко не на всі питанні щодо формування холдингу та його діяльності можна знайти відповіді.

Наприклад, створення холдингу на базі акціонерного товариства «АвтоЗАЗ», яке виробляє вантажні автомобілі ЗАЗ-1308, заводів колишнього об'єднання створює його дочірні підприємства, по-перше, для обслуговування парковок, по-друге, для реорганізації підприємства, яке відбудувати й експлуатувати будівельні підрозділи, по-третє, створити акціонерне товариство, яке матиме право на статус державного підприємства.

Ще суттєве питання. Якш холдингова компанія, яка отримає 51 відсоток акцій дочірній підприємств, що становить контрольний пакет, починає керувати ними, то хто керуватиме самою компанією, коли її керівник може придбати лише 1 відсоток акцій? 89 відсотків акцій при цьому їде избік.

— Звон треба допрацювати, — переконалий Степа

Краще — Варто розширити права трудових колективів. І надати право колективам нашого козлинського об'єднання під час вилучення акцій використати ту частину прибутку, що передава до фонду приватизації за підсумками роботи з 1993 року. Декретом Кабінету міністрів України проголошено, що колективні підприємства мають право на частину прибутку, що розподіляється між акціонерами. Але це колективна має бути безоплатно передано майно, придбане підприємствами після переходу на повний господарський розрахунок.

Окрім того, Закон «Про державний бюджет України на 1994 рік» передбачає 80 відсотків коштів, отриманих від приватизації майна, спрямовувати до бюджету. Цей крок не врятує економіку. Враховуючи, що потреби автомобілебудівної галузі ангажують значного інаєстувиння, ааажаемо за необхідне залишати в розпорядженні холдингової компанії 100 відсотків коштів, отриманих від приватизації майна.

І ще. Закон «Про приватизацію майна державних підприємств» передбачає передачу об'єктів соціальної сфери тоаристу купівлі за умов вилупу підприємства на аукціоні. Зважаючи на ситуацію, що нині склалася навколо об'єктів соціальної інфраструктури через збитковість їх утримання, холдингова компанія І П дочірні підприємств готові взяти на себе відповідальність за їх утримання за умови безоплатного передавання колективним об'єктам соціальної сфери та ко-

Варто також допустити до участі в товаристві покупців членів їхніх сімей (чоловік, дружина, батьки, діти) — за майновий сертифікат за номінальною вартістю, а працівників бюджетних організацій безпосередньо обслуговують заводи, — на умовах, передбачених для заводчан.

А якщо після приватизації підприємств, що становлять цілісний виробничий комплекс, не буде умов, що забезпечують їх подальшу спільну виробничу діяльність, — підкреслює Степан Кравчук, — нас очікує розрив взаємодії. І програма залишиться на папері.

Ажатолий ПІВНЕНКО,
головний редактор газети
«Наш город»;
Володимир ДУПАК;
власний кореспондент
— Голови України.

а змілок: «Таврія» на
вері; голова правління, ге
альний директор акціонер
товариства «АатоЗАЗ»
пан Кравчун; «п'ятірка»
йка»; «Таврія» для інвалі
; велосмобіль «Крос» для

Фото В'ячеслава
ТАРАСЕНКА
та Сергія ВІЖКА.

овтня 1994 року. № 192 (942)

Беатріче Коцюбинського

Із кризь думи мої і світання
 батьків побід — пекучий болід —
 все летить під «Прощення»

Точка зору

Титан — не цегла чи ванно. Його в кожному районі не виробляють. Титан — метал рідкісний. Досить сказати, що випалюють його лише в кількох країнах світу, в тому числі — Україні. Ні в аерокосмічній, ні в оборонній, ні в хімічній чи целюлозно-паперовій промисловості без цього металу просто не обійтися. Може знадобитися він і для атомних електростанцій, яких маємо достаток. Зокрема, для виробництва труб теплообмінників. Щоправда, як вважають спеціалісти, ці труби можна робити і з нержавіючої сталі. Мовляв, це дешевше. Воно так, але титан, по суті, вічний, бо не боїться агресивного середовища. А коли додати, що в нас, в Україні, є проблеми із захороненням радіоактивних відходів, то виходить в даному разі від використання титану очевидна.

Є програма

Потрібні гроші

[illegible]

Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, «Голос України»

всі складники, удвічі дешевша, ніж, скажімо, російська. Отже, й собівартість нашого титану значно менша.

**Сумніви гризуть
чиновника... Але металу
від того не більше**

Здавалося б, пропозиціями і... програмами «Фіко» вже давно зацікавляються в урядових структурах, підприємств іх. Але... Що зацікавилася, го правда. «Пропшу розглянути, чи винести узгоджені пропозиції. Це цікаво!» — так одрегулював на лист-пропозицію фіковців 14 жовтня 1993 року тодішній віцепрем'єр-міністр В.Бєстухов. Не заперечує і перший заступник міністра промисловості України В.Мазур. «Промі переговори», — доручає він своїм підлеглим. — Думаю, го пропозиції «Фіко» треба оцінити позитивно».

Позитивно відгукувалося на пропозиції «Фіко» й Мінекономіки України, що знайшло відображення у листі до Мінпрому за підписом заступника міністра В.Гурєєва.

«Виплавка титанових злитків із губчастого та вогнистого титану у вакуумних, електронно-променевих установках, — наголошено в листі, — є найучаснішою і перспективною технологією, чому апровадження її у виробництво сприятиме виведенню української титанової металургії на світовий рівень».

Схвально сприйняв «титанову програму» фікоаців і віце-прем'єр-міністр Валерій Шмаров.

Проте «Фіко» досі наогулом не чене до державної програматизації розвитку «Титан України». І хоча впродовж часом імовірно конкуренція з «Фіко» — мабуть на увазі не певні, а загальні умови конкуренції — зростатиме, у них і не може бути оборотних коштів, ширше, значно ширше полема для ділового маневру. І, звісно, напевно, вони не спускають ока за нашою, українською, ринкову ситуацію, сподіваючись у майбутньому знайти надію та утвердитися на ній. Але чому ж й диктувати їм умови? І чому ж не можуть знайти взаєморозуміння з українським підприємством, з приватним підприємством, продовжують піддаватися яг в недобрим намірам, роблячи з нього суцільно цільного «гіршника» а не тільки німі, а й певний економічний

Певна річ, така тенденція, недодає оптимістичного «озону» фінансовій атмосфері ділового світу. Та втім, як мені повідомили з «Фіко», тамтаму приступили до монтажу другої плавильної печі. Там не втрачають надій, що до їх пропозицій усе ж таки при- слухаються «вгорі», у коридорах влади, і, зрештою, розв'язати їм пилки.

Тому і продовжують істотні інтенсивні переговори із західними фірмами, які вважали, що великий інтерес до виробництва українського титану. Тому буквально кілька тижнів тому бувалий доміжний говаристо — «Титан-транс» прагнув залучити до цієї перспективної галузі й майнові сертифікати наших співвітчизників. Адже, повторимо, виробництво титану — це прерогатива лише кількох країн у світі. А метал, який виплавляють плавильні «Фіко», — найдешевший. Буде мо сподіватися, що невдовзі він стане і найбільш ходовим на світових ринках.

**МЕТАЛ
МІЦНИЙ.**

ПРИБУТКОВИЙ

Але чому його українські виробники не можуть з цього скористатися

170 мільйонів американських
доларів.

Зрештою, такі кредити можна взяти, але як повернути їх? Автори програми «Ти-тан України» пропонують розраховуватися за позичення валюти експортом самого металу а обсягах до 50 відсотків його виробництва. Але тоді вкрай проблематично, бо ми досі не маємо на цю продукцію міжнародного сертифікату якості.

**Мало хотіти — треба
МОГТИ**

Хто сьогодні в Україні готовий серйозно, на рівні світових стандартів, узятися за титановий метал — лашої економіки? Тільки фірма «Інасаммеред» — акціонерне товариство «Фіко», яке має значний науковий, виробничий і комерційний потенціал і після одержання західних інвестицій, що цілком реально, може увійти до першої двадцятки виробників титанової продукції у світі. Мало хто тут заплыває у «Фіко» — найдешевший у світі. За собівартістю, що робить український метал на світових ринках найконкурентоздатнішим.

Річ у тому, — зауважує головний експерт з науки та технологій «Фіко» О.Тихоновський, — що ми плавно минаємо електронно-променевий спосіб. А він, на відміну від вакуумно-дугового, який переважає в титановій металургії, не потребує попереднього пресування титанової губки. Саме це істотно впливає на собівартість металу. На якості титану це не позначається. Більше того, за деякими показниками, скажімо пластичністю, ударною в'язкістю, наш титан має переваги, ліпші на 60 відсотків, ніж його вимагає світовий ринок.

Як відомо, деталі з цільної сталі, що їх авіаприспосабливають у машинобудуванні й на космічних апаратах, витримують величезні навантаження. І якщо до металу погорталися навіть найдрібніші іноземні тіла, то відразу різко зростає ймовірність тріщини. А чим це може загрожувати — пояснювати не потрібно. І саме технологією електроно-променевого впливу наляцання титату дає змогу так рафінувати метал, що в принципі унеможливає по-

трапляння до нього іноземних частинок. Ось чому американці, і японці доволі інтенсивно розвивають електронно-променеви технології виробництва титану. Особливо для використання його в космічних проектах.

Сьогодні в Україні вже понад 20 великих підприємств використовують обладнання, зроблене з титану, аплавленого на «Фіко». Мають фікоації й цікаві пропозиції з боку західних фірм, а з деякими, як, скажімо, з відомим у світі «Мерседес-Бенцом», підписали контракт поставляючи їм титанові труби. Поки що з боку німців не було жодних претензій.

Здавалось б, які тут можуть бути проблеми? Продавати продукцію, що має повний набір сертифікатів, платити зарплати працівникам, які працюють на так би мовити, в теорії. А на практиці «Фіко» не можна продати закінченим партнерам жодного кілограма титану чи нікелю, хоча вартість продукції коштує в нього... — будь ласка! А коли самий метал, го не потрібно робити через спеціалізований порт, який має квоти на ввезення металу, а за ввезення металу, але за свої послуги забирає величезні відсотки вартості проданого металу. Та й що за «послуги», коли самими титаном чи нікелем користуються тільки спеціалізовані підприємства спеціалістпорт, пропав таковий канал збуту продукції. То чи не дивно — і для держави такої! — щоб біла по функції виконувати тільки функції збуту продукції, сплативши при цьому відсоток від її податки.

[illegible]

Утім, охочих купляти український титан з фіковських плавильень уже сьогодні не бракує. Он тільки ав

страйкінці, які працювати-
муть над спільним космічним
проектом а нашої державою,
готові щомісяця купувати по
500 тонн титану. Півна річ,
поки що фіківський цех не-
спроможний давати стільки
продукції. Але за рік-два
можна буде укладати й такі
дигітні контракти.

Тепер «Фіко» має на своїх складах майже п'ятисять тонн титанових злитків. Частину металу прокатано на металургійних заводах України за фінансування з боку того ж «Фіко». Вироблену продукцію відвантажено на самперед українським підприємствам.

У пеху-чавильці, що не вдовів став заводом, працює установка нового покоління для електроно-променевого наплавляння титану. За деякими своїми параметрами ця установка не має аналогів у світовій практиці, що, до речі, підтвердили й американські бізнесмени, які буквально днями побували тут. Але це не просто добрий жесст авіаційного гостя, — він перекликається з безкомпромисною розумкою (до речі, танок чини ми діями) згодився надати фінансування для реалізації титанової програми кредит у суму 30 мільйонів доларів. А ще Захід, як ми знаємо, грошей на вітер не звикли кидати.

У недалекій перспективі такі плавильні для титану, які викликають інтерес зарубіжних спеціалістів, можна буде розмістити в Запоріжжі, Донецьку та Харкові, де особливо потрібна продукція

— Сьогодні дуже важливо зберегти в Україні виробництво титанової губки, якій сильно підпадало протягом останніх років, — підкреслює президент акціонерного товариства «Фіко» Андрій Жмедак. — Зокрема, на титані кому зелати, яким є Запорізький титано-магнієвий комбінат. До речі, ми вже вкладали туди більш як п'ям'яльну суму квербованих (за цінами 1999 року). Коли комбінатів бра-

кувало кредитних коштів, банки, як відомо, давали гроші лише під величезні відсотки. На державний бюджет сьогодні, мабуть, не варто покладатися, а треба підняти виробництво через акціонування, через залучення західного капіталу. Адже наша українська, титанова губка для виробництва якої маємо

«НАМ ПОТРЕБЕН РИНОК СНД. АЛЕ НЕ ЕФЕКТИВНІЙ ОСНОВІ»

На запитання журналіста Юрія КОРНЕВА відповідав міністр економіки Чеської Республіки Карел ДІБА

— РЕВ припинила існування. Та ця економічна організація колишніх країн та званих соціалістичній співдружності мала не тільки негативний зміст. Разом із зв'язками, індустріями і нафтою, до угоди Ідеології цей майд побудовано й чимало раціонального, прагматичного, того, що витримало перелому часом. Чи варто відмовлятися від усього останнього нерідко на догоду новій політичній моді, об'єднатися свідо-свідомості країнам, а тому члени СНД, члени на Захді? Ажده економічні зв'язки, наприклад у Чехії, і своїми судинами судилися існували заводи, України, як і Росії, — це одна з найбільших країн Європи, а товариство у Чехії з певною закономірністю. Що ви думаете з цього приводу?

— РЕВ було створено як організацію країн, де основною економічною системою був центральний директивний план, створений не скільки в період, коли він існував. Основною рушійною силою економічних відносин країн — членів РЕВ була та звана координація планів, що практично означало координацію взаємних поставок товарів за умов широчинного виробничого потенціалу і платіжного балансу. При цьому чимало обраних питань фактично і в радянському уряді, і на досторонній основі, і в РЕВ було тільки оформлено (серп, нафта, атомна енергетика, поставки зброї тощо), створилися економічні інструменти як рушійну силу руху товарів, капіталу, робітничої сили, валютних тощо. Шин і фінанси були національними, валюта неконвертована, капітал не можна було переказувати з боку. РЕВ був суспільством окремих автономних країн, а не економічною системою, ні підпорядкованих інтересам радянської імперії (держав). Ця організація зрештою була безкомпромісно підпорядкована інтересам Варшавського договору. Була-ж і спроба утворити реформувати сталінську економіку (тих часів політичну) систему, було жорстко придумано, як, наприклад, та звана правка васа, та Ідеологією по-значені ярликами реалізація, антисоціалізм, антивиродження.

Перетворення центрально-планової економіки в та званий соціалізм на ринкову економіку й демократизувати політичну систему — це перехід з одного стилю до зовсім іншого. Ми тоді піддали, безсерпедно після жовтня 1989 року, різкій критичній внутрішній спалити та економічну систему, відкинули й Б, підготували й почали реалізовувати трансформацію. Ми цілком закономірно вимагали ліквідації РЕВ як міжнародного представника старої нежиттєздатної і швидкопливної. Але ми не відкинули торгівлі зі Сходом, не обрали орієнтацію тільки на Захід. Це з самого початку неправильно, майже кабіне тагування нашої політики. Критерієм нашої експорту та імпорту в економічній ефективності (пробу-чому), тобто так званих як ціна, кредит, відсотки, мито, платоспроможність самостійних економічних суб'єктів, а не орієнтація за критеріями «Схід» чи «Захід», тобто на Ідеологію економіки.

Грибне звикання зовнішньоекономічного Чехословаччини з Україною, з іншими країнами СНД внаслідком трансформаційної кризи цих країн, що настала у зв'язку з переходом до ринкової економіки. Після розпаду центрального планування зникла мала прибуткова економіка співдружності країн РЕВ, що спиралася на нього. Не розуміючи цієї справи як непо-розуміння, коли цей факт оцінюють як про-

являється нової політичної мо-ди. Йдеться про жорстку економічну реалістичність, а не про суб'єктивне бажання існуючих урядів. У ринковій економіці торговельні відносини грунтуються на ринкових засадах.

Чеські підприємці зацікавлені у відновленні виходу на світові ринки, особливо там, де відновлення колишньої економічної зв'язки може стати вигідним для обох сторін і за певних умов. Мені відомо, що ряд чеських підприємств вже зв'язалися з містами, що мають досвід-ський ринкову. Але баче за-вдання наслідок, бо експорт і капіталізація на цих тер-иторіях постійно пов'язані з великими витратами.

— Як ви бачите можливість для розвитку економічних зв'язків, збільшення товарообігу Чехії з Україною, іншими країнами СНД? Як проєкти чи перспективи економічної інтеграції? Ви вважаєте найбільш ефективними? Що, на ваш погляд, треба зробити, щоб створити умови для значного розширення цих економічних зв'язків, для цілого співробітництва промислових і підприємств цих країн?

— Як я вже говорив і хочу знову повторити, що основною торгівлі є експорт і імпор-т, тобто купівля і продаж, як грунтується на ринкових за-сладах. Ми дуже зацікавлені у розвитку такої торгівлі, тим паче, що ряд наших підприємств знаходяться зовні на ринках інших країн СНД. Демі з підприємства — експортери до колишнього СРСР, були роз-ширені або цілком побудовані для експорту в СРСР, інакше навіть за сильної тиску з боку СРСР (моторні автомобілі «ТАТРА», якічне устаткування для виробництва зовнішніх торгівлі, слесарств та дизель-електричних двигунів, трам-вай, атомні енергоустановки, зброя для армії і населення і т. ін.). Багато з цих підприємств існують і сьогодні через важкий економічний стан країн — членів СНД.

Такого удару колишнього чеського експортери до СНД було завдано несплати-жоспроможністю російських, а також українських підприємств і банків. Дуже за по-ставлення 1991 року, наприклад, Росія вини-чеським підприємствам 330 мільйонів аме-риканських доларів (разом зі Словаччиною ця сума становить 400 мільйонів американ-ських доларів). Цілком природно, що в результаті припинення протекції з боку Словаччини і Чехії, а також словаччи-підприємства припинили свої поставання до СНД, особливо до Чехії. Це основна без-посередня причина значного скорочення товарообігу ЧР з Росією та Україною. При цьому ЧР оплачує поставки нафти за припиненою євразійською і чеської валюти, а не чеським товаром.

Утворився двійний стат: чеські підприємства не можуть експортувати до Росії через

Карел Діба народився 21 жовтня 1940 року в місті Простеїові. Після закінчення Празької школи економіки очисив в 1968–1970 роках у наладському місті Едмонтоні, а в Абертамакському університеті. З 1972 року працює в Інституті економіки Чехо-Словаччини академії наук. У 1984 році переходить на роботу в академічний Інститут промисловості, де згодом посів пост економічного дослідника, а згодом викладача та завідувача відділення макроекономічних досліджень промисловості. У січні-березні 1990 року Карел Діба — радник прем'єр-міністра Я. Ашерка. Наступним його місцем — директор Інституту економіки Чехо-Словаччини академії наук. З липня 1990 року по жовтень 1992 року міністр економічної політики і розвитку Чеської Республіки. Карел Діба — єдиний член чеської економічної політики Академії наук, а також членів кількох міжнародних економічних союзів. Із жовтня 1992 року працює міністром економіки Чехії. Обраний. Мені дові-рять.

недостатність платіжних засоби-в у Росії, торговельний балан-с складається з пасивом для ЧР за нафту ми платимо у валюті країни СНД. Як ми з тако-го стану справ, коли немає нормальних торговельних причини в економічній Росії, можемо мріяти про проєкти економічного співробітництва?

— Ви запитуєте, що, на мій по-гляд, потрібно зробити, щоб створити умови для значного розширення економічних зв'язків Чехії з Україною та ін-шими країнами СНД? Я хочу створити умови на землі і тому відповісти коротко: запровадити у наш відносно цілком звичайну торгівлю, на першо-му місці в якій — спроби збіль-шити платити за товари і по-слугу. Справді, неормально, якщо вже споживач не може через брак копій купувати в Чехії потрібний їм то-вар (трамвай, нафта, автомобі-лі «ТАТРА», споживчі товари). Нам при цьому відомо, що Україна, як, утім, і Росія, купує деякі товари, які могли б купувати в Чехії, на інших ринках.

Мій прагматичний підхід до взаємної торгівлі як ніяк не означає, що в недовір'ю перспективності ринку СНД для чеської економіки. Ринки країн СНД перспективні. Ми також зацікавлені у створенні торговельних палат, представництв підприємств у кра-їнах СНД (у центрі і на перифе-рії), у розвитку певних відносин промислових і підприємств, у розвитку банківської систе-ми на підприємствах взаємоді-ляючи між собою, а також від-від країн СНД у Чеській Рес-публіці. Але основною для по-важення економічних відно-син має стати здорова торгів-ля.

Економіка країн колишнього СРСР знаєть труднощі, що настали через надмірно-визволення «розрив шлобу». Ажде було розумно не лише не-ефективно, а й багато ефек-тивних зв'язків між республіками і підприємствами. Недаремно Чехо-Слова-ччини міднувався цивілізаційно. Але й цей процес був болючий. Чи вважаєте ви, що цей процес був необхід-ним, чи й тут нарікання каменем постави-питання політичні? Чи можна сказати, що Чехія і Словаччина виграли від цього?

— Цей процес був результатом бажання Словаччини. Мандат для проведення політи-ки самостійної держави отримали на ви-борках 1993 року. Були помилки в чеській Словаччині, як і мені, що в нову дату життя як суверенна держава. Втім, це не вперше в історії Чехословаччини (після 1918 року), коли словаки висловили таке бажання. Наприклад, 1919 року, не кажучи вже про 1939 рік. Були помилки і в чеській політичній еліті, зокрема в керівни-цтві КДЧ після Другої світової війни. Коротке кажу, виявилось, що поділ не-обхідний. Ви знаєте, що все міднулось спокій-

но, всілякі відносини розвивалися нор-мально. Певна річ, що будь-який процес не безболісний, зокрема для всіх. Отже, при-родно, що міднувався деякий поділ взаємної торгівлі, який не на користь економікам обох країн. Але знову ж повторюю, що при-чиною поділу було бажання словачки жити в самостійній державі, а не «пінгвини полі-тичні».

— Як ви вважаєте: з чим пов'язаний розпад цілого ряду держав, створених словаччинами в Європі та Азії: СРСР, Югосла-вія, Чехо-Словаччини, Новаж, іранські історія, як і твердження, що без нормани, арагів не було б Київської Русі, а без німців — Чехії? Чому слов'янська та-кож так багато уродила того, чого не по-трібно робити?

— Ваше розуміння слов'янства для мене неприйнятне. Я в такому розумінні Ідею «слов'ян» не розумію. Грузин Сталін здо-живав слов'янського Ідею для своїх ви-кодержувальних цілей. Величезну помилку ви зробили, коли вважали, що без німців не було б Чехії. Чехія не піддалася оцім-ченню. У Чехії була створена самостійна держава майже відпочиває із зародженням ринку німецьких держав.

Важко розуміти, чому Чехія та Чехо-Слова-ччини не можна, на мою думку, спроче-но пов'язувати з тим, що йдеться про слов'янські країни. Наприклад, розбери, який тривав між Вірменією і Азербайджаном, зовсім не стосується слов'янських дер-жав, але неможливо на це вийти. Історичні й суспільні країн з тим, що на початку дев'яностих років сталося в репті країн колишнього СРСР. Дати коротко від-повісти на Ваше запитання неможливо без викривлення суті того, що стосується цих країнських питань.

— Ви знаєте умову світової як один із авторів чеської моделі приватизації. З мо-делі вона стала економічною дійсністю у Вашій країні. Як ви оцінюєте цю приватиза-цію в Україні? Чи можна сказати, що в та-кож в державах Балтії, яких би помилку ви порадили уникнути?

— З питань приватизації в Україні та інших державах СНД я висловлююся не-можу, бо це мені достатньої інформа-ції. Я лише хочу сказати, деякі наші підприємці кажуць, що вони дуже заці-кавлені взяти участь у приватизації в Україні та Росії. Але процес прийняття рішень у нас, на мою думку, відбувається інколи дуже повільно.

Не хочу ставити арбітром або оцінюва-ти від приватизації і всієї економічної трансформації у державах колишнього СРСР. Я не настільки об'єктивний з кон-кретними умовами окремих країн, де було розумно дуже відірватися від ста-ну в нас, але відірватися значно також в окремих країнах СНД одні від одної. Я, все ж, думаю, гадаю, що макроекономічна стабільність як наслідок суворого бюджет-ного дисциплінування, а Росії бачити приватизації з основною умовою, яку ма-ють виконувати перетворення в кожній країні, щоб сподівається на успіх. Мені здається, що в країнах Прибалтики не-має достатньої інформації. Я Росії бачити поступу наприклад, рівень інфляції знижується. Я хотів би, щоб подальший розвиток підтверджує що спроможності.

Стосовно досвіду нашої приватизації, я сказав би, що вона має бути досить різка і вступити велику кількість людей.

Яким Ви бачите економічні відно-сини «Схід—Захід» в сучасному світі? Що ви вважаєте в погляді «новий еконо-мічний порядок»?

— Економічні відносини «Схід — Захід», на мою думку, переломлю існують як так після закінчення «холодної війни» й не варто про нього говорити.

Прага.

Редакція газети «Голос України» дякує працівникам посольства Чеської Республі-ки в Україні за допомогу в організації цьо-го матеріалу.

Реклама

Согласно определению Арбитражного суда Житомирского обл. от 25.08.1994 г. по делу № 18 «вот» от 25.08.1994 г. возбуждено дело о банкротстве малого частного предприятия «Вертис» (юридический адрес 262000 г.Житомир, ул. Витрука, № 22, к.57, р/счет № 646028 в Житомирском региональном управлении Проминвестбанка, МФО 380564).

Арбитражный суд принимает заявления кредиторов и синитором в течение месяца со дня публикации по адресу: 262000, г.Житомир, ул.Советов,12.

Вищий арбітражний суд України порушив справу про визнання банкрутом Київської науково-ви-робничої комерційної фірми «Елтком».

Утеренное свидетельство на торго-во-посредническую деятельность и тетрадь учета на имя Шевченко Н. В. № 1-152 Зализничного р-на считать недействительными.

Арбитражным судом Житомирской области возбуждено дело о банкротстве 1. № 18 «вот» от 25.08.1994 г. возбуждено дело о банкротстве малого частного предприятия «Вертис» (юридический адрес 262000, г. Житомир, ул. В.Витрука, 22, к.57, р/счет № 646028 в Житомирском региональном управлении Проминвестбанка МФО 380564).

2. № 19 «вот» от 25.08.1994 г. возбуждено дело о банкротстве малого частного предприятия «Вертис» (юридический адрес 262000, г. Житомир, ул. В.Витрука, 22, к.57, р/счет № 646028 в Житомирском региональном управлении Проминвестбанка МФО 380564).

Арбитражный суд принимает заявления кредиторов и синитором в течение месяца со дня публикации по адресу: 262000, г.Житомир, ул.Советов, 12.

Вогдан БЕРЕКЕТА, «Голос України»

НАСТОБ'ЯХ ВОЛОНИ

За народним повір'ям, лелека стереже дім, оберігає щастя в ньому. А ще кажуть, що лелеки сидять там, де живуть добрі люди. У селі Стобихів на горік повітря — близько двадцяти літесних гілок. Ніколи нікого не кривдять звірини, птахів, худобу. Тут живуть добрі люди. Серед них — Любів Онуфріївна і Прокім Миколайович Курані. Обом за сімдесят. На два діти вони дали мені приклад своєї хати.

Цього спекотного літа для своєї худоби — дві корови, телечка, вівці — вони удвох заготували шість тонн сіна. А в тілі Прокіма Миколайовича, з другою світовою окопав сидять. Під Балахнінським парком молодого солдата, що ніколи й ходять чоловік з металом. Та косу, плуга і ціла він тримає мідию.

Цивілізації в це поліське село тільки-тільки загналися. Років п'ять, як свіжо промели, телефонізація застала, радио загналися. Шопенда, телефону не має. Невдаю обрання голова районної Ради Ростислав Кухтець обиває провисти. Ходить, каже, довго по селу, з людьми балакає, задушає стовп на тому місці, де колись школа була, в потім ментує. І сказав людям: «Розпочнемо відродження села з медичного пункту».

В іншому селі, мабуть, приїзд районного керівника, і то тільки в серпті. А для селянина це подія! Бо ніхто ніколи не цікавився. Тут майже всі пенсіонери. Лиш кілька прагнудатих та четверо школярів. До найближчого населеного пункту — 8 кілометрів. Коли сучо — доїхати можна, а як задовго? І трактором не піднімає. До найбільш чоті брукуєні — 17 кілометрів. Через болота, ліси, через військовий полігон, де нерідко вибухають снаряди, люди долають кілометра пішки. А за спиною — важкі клуни. До міста везуть люди, гриби. А міста — хліб, солома, одяг та взуття. Як було 20 чи 100 років тому. А може, й не так!

У Стобихів цікава історія. Село розкинулося на незначному ділянці Полісся південніччя, чи не єдиною в цілому країні. Тутос стіснені сільські Стобихів, що впадає в Стохид, притоку Прип'яті. З півдня й заходу — чарівний вид на сілківос, багаті різнотрав'я, по яких, мовби єди, знавються річки Стобихівки й Стохид. А за сілківосами — дубовий ліс. Краса, казкова. Та моторошно стає, коли заступає: уся та краса — це територія полігону. У Стобихів, власне, на ньому.

Оут і розгладка трагедії села та його жителів. З архівних історичних джерел відомо, що Стобихів колишнє поліське містечко, воно аталувалося у 1703 році як власність Степана і Петра Пецецьких. 1868 року тут було 1900 повітря, сирників фабрика, винюварня, гуральня, цегельня, воляний шини, дерев'яні переклади, міланська упряж, земсна поштова станція й лічниця, а ще в краньмих, 10 колодязів, 5 мітків. Шпорічно збиралося 4 ярмарки. До нашого часу збереглося лиш кілька колодязів. Перший раз жителі Стобихів пасажува вилізли в першу світову війну. Через село проходила оборона німецьких військ, які прорвали російську армію під командуванням генерала Врусілова. Оці й сьогодні тут видно садиби від близьких та окопів, поросли чагарниками.

У двадцяті роки а даних районів Піволжя та Курської губернії поліпшувалося поповнення в ріллі місця, де на агригтах бугували нові оселі для себе своїх дітей. У тридцяті роки після буржуазної Польської революції авіаційний полігон поміном. Лелек над Стобихівом розганяла літаки, земля стогнала від розривів і бомб. У ороковому році «рідан» ралейська авіація насильно почала виселити мажипанів села. Люди жили в Бессарабію. Зали-

Сказання про поліське містечко — стома ліхами бите, але світлі й горде під крилами лелек, які щовесні прилітають сюди.

присіло 15 дворів, стобихівці жили під строкос: ось бомба впаде на голову... Потім війна. Червоні партизани, українські повстанці. Хіба авні поліщук, хто авні знімав з нього кожуха, знімав із боді сало, хто знімав дерев'яні мости через Стохид, якими він міг переїхати, щоб добратися до міста — щось виміняти, купити? Не було в селі ніякої влади. Хто як умів, так і жив.

Любов Онуфріївна пам'ятає ті роки, її батьки не покидали рідного містечка. Жили тут вост час.

По війні наші люди з Бессарабії почали повертатися, — розповідала жінка. — Жили в землянках, а потім на хати розживалися, діти народжувалися. Мислю, у нас мелосонів, пасіка була велика, пам'ятаю, у бочках мед зберігали...

Зупинилася на слові. По іпоці слівоса покотилася. І сказала стара жінка з болем:

А в ороковому селі авноу почали агитвати із села. Прикордники з району, який насильно валили під похор робітників, розганяли селі казубу. Нідя варвар... А люди не слухалися. Жили, худобу тримали, дітей родили. Ось тільки божоли ав покити. Мислю ав покити, тільки лелеки прилітали кордас. Мав вірний: наставно час — відродитися наші село, містечко стане над річкою Стобихівкою, бо у світлі для ав нас гарнішого містечка.

Повітряло у жінки обличчя. Привізають: кожного разу духовно зобавчується, коли зустрічає гарних людей. А в Стобихів — у оріарі. Коростю обіліж даск з ними люди, в овін не втрагати доброту й віри. З прагматичних зберігли старі звичаї, несільні обряди, пісні, вишивки та шнєсяки. Хоті прохити роковну хату, бо чуті і не лігав спати.

На віваншуві містці в селі, де колись була церква, в оточенні старих-престарих дубів стоїть високий хрест, переазіанний рушниками. Й нарахував 48 рушників.

А неодавнік — місце для багаття. Ніхто із старожилів села не може сказати, з якого часу так повелось: кожного року на Великдень мешпачі села розпалюють велике вогнище на всю ніч. А в цей час у кожній хаті при розпачених ліхнях горять свічки. І ніхто в ту ніч не лігав спати.

А щодо вишиванок, то в кожній хаті села вони різні. Соромно ті господарки, яка запозичила вірещ у сусілки. Коли Любов Онуфріївна віддавала дочку заміж, то всім тостом мав подувати по вишиваному рушнику. А старостів було... двадцять.

— Маю готових 16 рушників — тримаю за оца, з гордістю говорила Любов Онуфріївна.

На жаль у хаті сталося чималік перстат, ту полотно на рушники, ридна, доріжки, килими. Собі й чоловікові на смертну годину вилігла покривала. Щоб опускати домовину в могилу — маю спідальні рушники...

Показала мені жінку ковану залізом дерев'яну скриню, якою користувалася в ті прабуєва. У ній — рушники, доріжки, килими, покривала.

Власне, так тут у бачують. У хаті Галини Ліліани Макарук, яка зберіла по хрипці історію Стобихів і викладє її у віршах. За останні роки Галина Ліліана

У нас на Волині

дуже відважувалося в Одесу, Херсон, Київ, Львів, Брест, Тернопіль. Особливо великий нині має продукція дитячого харчування: морковний сік, збілуне пюре, яблук шаші й кіс, бублики з джерело, крем, лисиди шпінату з дозавним екстракт лікує крові.

Газ буде

Власне десь роки тому виплила ідея розробки родовища в Лодзькому районі, де за попередніми оцінками спеціалістів, запаси газу становлять майже 7 мільярдів кубометрів. Але реально до розробки цього родовища ніхто не приступав. Виявляється, що ліквідаційні газ-містять, соб великий прирід історію вулканізму і геоло. Для нього потрібне спеціальне обладнання, яке виготовляється тільки за кордоном. Виявляється велику потребу України в газі, за розробку родовища в Лодзькому районі кваліфіковані спеціалісти брахували роки. Спеціалісти оцінюють зустріти газ на глибині 1000 метрів.

Конкурс тваринників

Календі обласного управління сільського господарства та продовольства, президії обласних рад професій працівників агропромислового комплексу та

роздала людям близько тридцяти рушників, з яких килима в Америці, Канаді, Австралії, Франції.

— Почали вишивати, — розповідала Галина Макарук. — Сиджу на печі, випаючу оті чотири приховано... Тоді рука сама тягнеться до полотна, як співають хочеться. Хочете, я покажу, як мав вибіломо полотно?

Повела мене до головної сільської криниці. По дорозі нам зустрілася жінка з яблуків сина. Й хіт її пропукати, ала ося, зупинившись, ніяко вклонилася й сказала:

— Гостені не лічте переходити дорозу. Нехай мав будє щастя й у дача.

Тоді жінка сказала, що джерело, з-від деми б'є холодне і чисте водо. З давніх-давен жінки тут вилівають полотно. Поруч ставлять так аване жулукто — дерев'яну бочку на тріх ніжках. Всередину кладуть моху білізну, полотно, аважу насипають попіл, після чого залівають мідином ороком.

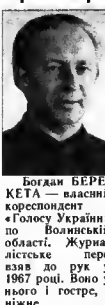
— Після такого правни білізну пакне джерельною водою, — пояснювала Галина Ліліана. — Це цілий обряд, який треба бачити. Появлялися в напих людей і працькі машини, як селітам чарі, та кожна жінка березе своє. У ав люди горі. Ніколи в селі не було великоблиз дітей або щоб щось зайву чарку випили... Великий ороком — хоч утяти.

Таке враження, ніби ти потрапив до іншого світу. Ішов в авчереї вулицю. Власне, почавши вулиці тут умовно. Темно, довкіл дерева. Біля колодязів — гурт овечок. Із відявобного з колоди коридор і'ють водо. Чи вони? А за килима метрів ледь не зіткнувся з коном, який спокійно крокував темною вулицею. Якою хвилюю ми дивилися, один на одного, а уступів йому дорозу. Тихо. Чуті білих власного серця. Копіли сіна. На фоні леба — хрест з рушниками.

А вранці, коли ледь благословився, а вийшов з хати. Чи не вранці а життя бачив творення світу. Скво-білківний туман над сілосом, над стіжками сіна. На болоті покривали журавлі, неподалік спіяли вівці. Спокійно, ні — гордо й влєчливо йшли корови на пасовисько. І десь на хвилі своєрідного сілєвого розділься селом клепання кіс... Пішанє а дзвонав, що 16 чоловік пішли косяти сіно для Ніни Ляйке, бо її чоловік у лікарні в Луцьку. Це були майже всі чоловіки села, де наймодішому за часісто... Певне, аво такими свєтими традиціями Стобихів і переселила свої ліх. Недарма й лелеки ніколи не залишали її. А вранці — гітці влі, знають, де гідуватися. Тут, може, Стобихів ав відродження, авчезити дитачими голосами, ще й містом стане?

Волинська область.

Про автора

Вогдан БЕРЕКЕТА — власний кореспондент «Голосу України» по Волинській області. Журналістською діяльністю займає до рук у 1967 році. Вона у нього і гострі, і нісні.

У «Голосі України» з жовтня 1993 року.

Телефон: 44-40-2.

Міліціонери відкривають Швецію

За два роки, як Скандинавська дитяча місія працює у Луцьку, на її конти було одаровано більше 500 літ. А нєдавно у Швеції побудува група керівних працівників місії Волинської області. Її голова, ороковий у ав президент Скандинавської дитячої місії в Україні пан Бо Валленберг. Десять діт воїніських міліціонерів вивчили досвід роботи шведських колектив, пробили шведський курс навчання, а також багато по поліськему колективі, який має міжнародний статус. Після цього одержали спеціальні свідоцтва. Виваляється, правоохоронці з Волині — перші міліціонери з України, які ступили на землю Швеції.

Консерви з Полісся

За короткий строк працівники оочесноєсного заводу сільськогосподарського підприємства «Полісся» Рівненської області збільшили обсяги консервованої продукції. Шасель, помідори, огірки, кабачки, капуста — екологічно чиста городина, що вирощується в оних господарствах. Консервувано про-

Виктор БРАНИЦЬКИЙ, «Голос України»

ДИНАМІВСЬКИЙ
БОМБАРДИР

Народився він у Сабіру, в Тюмені. Але, схоже, прикинув душею й серцем до України, до Києва. Чудово тремте киянське «Динамо», національну збірну України. І про інше життя й не мріє. Хоча останнім часом до киявського форварда Віктора Леоненка делікатніше придивляється футбольна Європа. І багато іменитих клубів із задоволенням мали б у своєму складі цього штурмана, цього юного, результативного нападаючого із задатками справжнього зірки.

Можливо, хтось вважає, що характер у Віктора — не мед. Мовляв, московське «Динамо» залишило, грекучини співрима, і з Фоминком айришній мови не знайшов. Дождався чутки, що й і з Сабо в бомбардирі любові не викловить. Але, скажіть, де ви бачили лідера в спорті, щоб він поведився, мов оте ян?!

Утім, після матчу киянського «Динамо» з московським «Спартак» в розгріз Ліги чемпіонів дуже адекватно не лише переможці земляки. Як і почув від головного тренера динавінців. Йогож Сабо сказав собі:

— Відміняю в другому таймі зіграли вся команда. Але викремлю Леоненка. Напередодні зустрічі ми з ним багато розмовляли. Здається, знайшли спільну мову. Я сказав Віктору, що лише якісний гравець в цьому престижному турнірі може на звернути на себе увагу. Отож, правдою, демонструє свій талант. І, як бачимо, він розкрив свої здібності якнайкраще...

Мені пощастило багато разів виблизитися на матч нашої національної збірної, спілкуватися з футболістами. І що понамір одразу. Леоненко — душа колективу, авторитет і як гравець, і як людина. Навколо нього всі гуртуються. Завжди біля нього гаміриво й весело. І попри все, він залишається людською скромником. Як на мене, вірус зіркової хвороби йому не страшний.

А в національному чемпіонаті й погоні Віктор Леоненко — постоять чи не найкращавиша. Він очолив список найкращих бомбардирів, забивши у ворота суперників усім м'ячам. І тоді дещо намагається припинити роль нашого національного турніру, випоготує своїй збірній зойли про колишній союзовий футбол, Віктор Леоненко заявляє, що йому дуже цікаво грати в українському чемпіонаті, що він за напруженням і якістю не поступається багатьом європейським національним першостям.

От більше б порядку, підтягнути б рівень нашого суддівства до європейського рівня, — каже Віктор Леоненко, — тоді поступ українського футболу був би ще помітніший...

Наступної серед національна збірна України проведє свій другий матч шибірковому турніру чемпіонату Європи проти футбольних Словенії. Зрозуміло, що всі болельники нашої країни бажають успіху своїй збірній. Вірять, що цього разу вже не повторяться старовна невдачі з дитинствами. І ця надія здебільше ґрунтується на тому, що збільшуватися сподіваються на іскру, результативну гру на самперед киянських динамівців і лідера їхніх атак Віктора Леоненка.

Фото Михайла БОЧКА та Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Петро ГЕНЧУК, журналіст

«СОКІЛ» ПОДАЄ СИГНАЛ SOS,
але його, на жаль, не чують...

Уже не день, не місяць і не рік хокейна громадськість нашої країни б'є на сполох. Адже поступово один популярний вид спорту в Україні. І процес цей, на жаль, набрав незворотного характеру.

Флагман нашого хокею, якщо його можна так назвати, єдиний представник країни в чемпіонаті Міжконтинентальної хокейної ліги і єдиному національна збірна України — киянський клуб «Сокіл» — зазнав сім поразок поспіль в регулярному турнірі МХЛ. Такого й не пригадує за останні роки двадцять.

Досто може сказати, що найкращі українські хокеїсти тепер виступають за кордоном: у Росії, Швейцарії, Словаччині, Польщі, Словенії. Навіть у самій НХЛ грає чотирьох українців. Причому перебувають у своїх клубах не на останніх ролях. Натомість у «Сокіл» навіть 22—23-річні вважаються вже ветеранами. Отож, молодому колективу і його наставникові Олександрові Секудану нелегко даються хокейні університети. Команда досить потужно стартувала в новому сезоні. Але вже незабаром сталося те, що мало статися, — перша серйозна поразка. Причому, як правило, з мінімальними рахунками в одну-дві шайби. Завдавша, що гру «Сокіла» посиляли ветерани: воротар Юрій Шувалов та форвард Анатолій Степанів, які на різні терміни повернулися до Києва, перший з Воскресенська, другий — з Австрії. Але їхніх зусиль і старань, як з'ясувалося, замало для того, щоб «Сокіл» вийшов із штурпери.

Клуб, на жаль, живе тільки сьогоднішнім днем. З сюринка хайба, то й добре. А що буде завтра — важко передбачити. Чимало фахівців і журналістів вважають, що наступного року «Сокілою» буде вже не до снаги анулювати в чемпіонаті МХЛ. Що ж, тоді ставиться трагедія. Все розпадається, мов картковий будинок.

Припинити існування чималими спеціалізованими школи. І український хокей, який протягом тридцяти років зусиллями й стараннями багатьох зацікавлених людей спинався на ноги, став неможливим. Навіть думати про це гірко. Треба, щоб на бід українського хокею і «Сокіла», зокрема, звернули увагу влади структури. Зни-

чайно, важко чекати, що справу може врятувати саме лише Міністерство у справах молоді і спорту. Йому й самому хтось би допоміг. Це відомство беззастовно як так тягне важучий авт. Мудро на увазі осіб сановників, златних допомог, врятувати справу. Хочеться попросити у багатих людей, щоб вони звернули увагу на хокей. І не обмежувалися милостинями, а явилися за справу, як за клуб «Київ-Баскет» та Українську баскетбольну лігу, відомий киянський бізнесмен, президент фірми «Денді» Михайло Бродський.

У нас є чудова мова, за якою полюбє вся Європа, а ще й менеджери з Канади та США. Наша молодіжна збірна (вік гравців до 20 років) у гурті на канадських козаків змагається у чемпіонаті світу у вітній групі. Це вже саме по собі — велике досягнення. В Україні є, хоча й небагато, але все ж достатньо козаків, створено хокейну інфраструктуру. Тільки треба відкрити а усе це життя, не дати змерти хорошій справі.

«Сокіл» і весь український хокей подують сигнал SOS. Дуже хочеться, щоб його почули... На зміну чудовий майстер, нападаючий Анатолій Степанів, який повернувся із Австрії до Києва допомогти «Сокілою».

Фото Михайла БОЧКА.

Іван ОЗЕРЧУК, журналіст

Американські захоплення
українців

Ось уже кілька років у нашій країні культивується екзотичний, як для нас, американський вид спорту — бейсбол. Продаються національні чемпіонати. До речі, чемпіонат України-94 став киянський клуб «Альянс». «Спробу» зробила він одна столична команда — «Ілбуготути», бронзові піднякці дісталися кіровоградському «Горну».

Саме місце в турнірі посів киянський «Сабос». Досягнення не так вже й велике. Але, як розповіли нам начальники команди, у минулому записник хокейних клубів «Сокіл» (Київ), ЦСКА (Москва) та «Манчестер» (Англія) Олег Посметєва, вона складається переважно з мольотів і, вважають, перспективних бейсболістів.

Збірна Києва, ставши на бейсбольний клубу, — розповідає О.Посметєва, — стала чемпіоном Українського молодіжних ігор. А це пестеро наших хлопців: С. Бугаєнко, Коломоротий, Смик, Рибченко, Ягудін, Іщенко у складі національної молодіжної збірної здобули бронзові нагороди чемпіонату Європи у групі В.

Творю і натхненню за командою працюють тренер — Ігор Бугаєнко та Віталій Ісєнєвичев.

— А що це у вас за іноземна назва? Наш спорту — українсько-американська фірма «Сабос USA CO», яка займається організацією та монтажем модифікації установування стоматологічних кабінетів та лабораторій. Президент — Руді Мейлер — палкий прихильник бейсболу...

На аренах країни

Футбол. Керівництво тернопільського клубу «Імпульс» повідомлює Федерацію футболу України, що погоджується на перегравання скандального матчу «Ніза» — «Шхаттар».

Перистірки країни. Друга ліга. 12-й тур. Галичина — Металург (Костянтинівка) — 1:0, Галичина — Дніпро (Дунаївці) — 2:1, 2-й. Аріс — Медга — 4:0, Десна — Шхаттар — 1:0, ФК Львів — Таврія — 2:1, Рось — Чорноморець — 2:1, Дружба — Мелітопіль — 2:1, Азовець — Артанія — 1:0, Титан — Дніпро (Севен) — 3:0, Металург (Керч) — Чорка — 2:0.

Перистірки країни. Третя ліга. 11-й тур. Авангард (Нідача) — ФК ЛАЗ — 0:1, Петропавлівськ — Аріс — 2:2, Хутровик — Керч — 3:0, ФК Транс — Імпекс — 0:0, Багачобудівня (Кременчук) — Дністер — 5:0, Система-Борекс — Лада — 5:0, Авангард (Розенків) — Дністрівськ — 4:0, Багачобудівня (Іск) (Станіслав) — Таврія — 1:0, Оскоп — Металург — 1:0, Шхаттар — Торпедо — 0:0, ЦСКА — Дністер — 5:0.

Клуб андій пінг Ейс змінив назву на СК Миколаїв. Цей колектив очолює заслужений тренер країни — Євген Кучеревський, який домагається очолення олімпійської збірної Росії. Мабути, не такі вже й смачні російські сукари. Футбольна громадськість нашої країни, значенно, вітас повернення Євгена Мефодійовича — знаного фаворита — на різні пороги.

Баскетбол. Кубок європейських чемпіонів Німк. Динамо (Україна, Київ) — ГТУ (Грузія, Тбілісі) — 105:73 (перший матч — 73:62). Кубок Корача. Чоловіки. БІА-Юна (Україна, Одеса) — Шопроні Ашос (Угорщина, Шопрон) — 97:92 (перший матч — 101:100).

ДЕРЖАВНА ТЕЛЕРАДІОМОВНА КОМПАНІЯ УКРАЇНИ

агентство "ТЕЛЕРАДІОРЕКЛАМА"

ТЕЛЕ ПРОПОНУЄ В ЕФІРІ

Щодня рекламні-інформаційні блоки, тематичні передачі "Перспектива" та "Презентація" (зустрічі з діловими людьми, виставки, аукціони, телевізії, конкурси, шоу, лотереї тощо).

ВИГОТОВЛЯЄ

відеореєстри, відеофільми, фотопроєкти

РАДІО ПРОПОНУЄ В ЕФІРІ

Щодня рекламні-інформаційні випуски (репортажі, інтерв'ю, коментарі, огляди, оголошення тощо).

ВИГОТОВЛЯЄ

магнітофільми та іншу аудіопродукцію

РОЗМІЩУЄ

ващу рекламу у найпопулярніших передачах Українського телебачення (радіо).

Ми готові укласти з вами угоду на довгострокову співробітництво.

Ми будемо раді, якщо своєю рекламою допоможемо вам у розв'язанні ваших проблем!

Наша адреса: 252033, Київ-33, вул. Володимирська, 69-А.
Тел: (044) 224-45-43; 225-91-29

ДОЗВІЛ МІНІСТЕРСТВА ФІНАНСІВ №255 від 30 БЕРЕЗНЯ 1994 р.

ІНВЕСТИЦІЙНА КОМПАНІЯ

ІНВЕСТ Львів

НАША СТАБІЛЬНІСТЬ - ВАШІ УСПІХИ

НАШІ ЗАСНОВНИКИ:

АКБ "УКРСОЦБАНК"

Страхові АТ "САЛАМАНДРА"

Т.О.В. "ІНКО-ФОРТ"

СП "АТЕКС Лід"

НВКФ "СБС"

Західно-Український фонд сприяння
молодіжному будівництву

Номинальна вартість акції - 100.000 крб

Штудію на акції
відкрито:

в Києві:
вул. Борщагівська, 152-6
бул. Кольцова, 17
ст. метро ДАРНИЦЯ
гост. БРАТИСЛАВА
3-й пов. к.327
тел. (044) 441-64-43,
475-31-44, 551-73-27

у Львові:
вул. Валова, 31
тел. (0322) 72-91-30

в Донецьку:
вул. Артема, 92 к.106
тел. (062) 93-16-65

ОФИЦИАЛЬНОЕ ПРЕДСТАВИТЕЛЬСТВО СУКРЕМЛЬСКОГО ЧУГУНОЛИТЕЙНОГО ЗАВОДА В УКРАИНЕ ПРОДАЕТ:

трубы ЧК-50, трубы ЧК-100
и фасонные части к ним
за украинские карбованцы
по безналичному расчету.
Телефон — 452-27-97.
Факс — 452-28-29.

ОГОЛОШЕННЯ

Про прийом до магістратури
Київського державного
економічного університету
на 1994/95 навчальний рік

Уперше в Україні в системі державної вищої освіти КДЕУ розпочинає підготовку фахівців другого освітнього рівня магістрів з економіки та менеджменту. Вона має за мету формування висококваліфікованих кадрів, озброєних сучасними економічними, теоретичними та практичними знаннями, потрібними для виконання управлінських функцій в різних сферах діяльності.

До магістратури університету приймають громадян України та зарубіжних країн, які мають вищу освіту будь-якого профілю, на такі програми:

МАГІСТР ДІЛОВОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ:

маркетинговий менеджмент; менеджмент посередницької діяльності; менеджмент матеріально-технічного забезпечення; менеджмент малого бізнесу; менеджмент персоналу; агропродумовий менеджмент; аграрний менеджмент; виробничий менеджмент; менеджмент організацій невиробничої сфери; інвестиційний менеджмент і приватизація; менеджмент проєктів і консалтинг; фінансовий менеджмент; банківський менеджмент; страховий менеджмент.

МАГІСТР З БУХОБЛІКУ ТА АУДИТУ:

облік і аудит підприємницької діяльності; облік і аудит в банках; облік, контроль і ревізія в бюджетних і фінансових організаціях; облік і аудит в сільськогосподарських формуваннях.

МАГІСТР МІЖНАРОДНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ:

міжнародний маркетинг; міжнародна торгівля; іноземна інвестиційна діяльність; міжнародні фінанси; облік і аудит зовнішньоекономічної діяльності.

МАГІСТР ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ:

державні фінанси; податкова система; управління зайнятістю; державне управління економікою; статистика; менеджмент невиробничої сфери /освіта, культура, охорона здоров'я/; митна справа; банківська справа; страхова справа.

МАГІСТР ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ:

інформаційні системи в менеджменті; інформаційні системи в економіці; менеджмент інформаційної діяльності. Програми підготовки магістрів розроблено на основі міжнародного досвіду з урахуванням потреб народного господарства України й дістали високу експертну оцінку вітчизняних та зарубіжних фахівців. Навчання проводять провідні

вчені-економісти, відповідальні працівники державних і наукових установ, спеціалісти народного господарства, зарубіжні вчені.

Прийом до магістратури здійснюється на денну, вечірню і очно-заочну форми навчання. Термін навчання — 2 роки.

Під час зарахування до магістратури враховують наявність стажу практичної роботи в сфері, що відповідає обраному напрямку магістерської підготовки. Перевагу надають особам, які мають більший виробничий стаж.

Підготовка магістрів в 1994/95 рр. проводиться на платній основі. Сума оплати визначається кошторисом і фіксується в договорі-контракті.

Плата за навчання здійснюється щомісячно і вноситься протягом 10 днів після початку кожного навчального семестру.

Прийом документів на всі форми навчання здійснюється з 5 вересня до 20 листопада. Співбесіда — з 21 по 27 листопада. Навчання розпочинається з 1 грудня 1994 р.

Вступники подають такі документи: заяву на ім'я ректора університету із зазначенням типу магістерської програми і назви програми; листок обліку кадрів; договір-контракт; нотаріально засвідчену копію диплома про вищу освіту; 4 фотокартки розміром 3x4 см.

Паспорт та оригінал диплома про вищу освіту подавати особисто.

Після закінчення магістратури випускники одержують диплом магістра. Це гарантія керівної високооплачуваної посади.

З усіх питань прийому до магістратури КДЕУ звертатися за адресою: м. Київ, 252057, проспект Перемоги, 54/1, кімн. 340, приймальня комісія. Тел. 446-31-62.

РЕКТОРАТ.

АО «Автоинвестстрой»

реализует со склада в Харькове
за безналичные карбованцы новые

АВТОМОБИЛИ

УАЗ-31512, 31514 (люкс), 3303, 3741;

УАЗ инкассаторский, пожарный,

технадзор, пассажирский, санитарный;

ВАЗ-2104, 05, 06, 07, 08, 09, 99;

ВАЗ-2121, 21219 «Нива», 21213 «Тайга»,

ИЖ-2715, ГАЗ-31029, Москвич-2141.

Возможен бартер на консервы «Говядина тушеная» вс, ЖСБ 1/338, 1/525.

Тел. (0572) 38-16-55, 47-68-94.

Тел./факс 43-28-27.

Дорогі кияни та гості столиці!

ЗНАЙТЕ:

Здорові зуби —

це впевненість

в майбутньому,

успіх у бізнесі!!!

Отож, звертайтеся

до найсучаснішої

стоматологічної клініки

«Cabot and C»!

У нас — все без болю,

на найновіший

американський апаратурі

за новітньою технологією.

Наша адреса: вул. Артема, 52-а.

Тел: 244-58-55, 211-33-92.

Діагностика

Лікування

Протезування

Хімічна гігієна

Пародонтит

Періодонтит

Пародонтома

Пародонтоз

Пародонтома

Пародонтоз

Пародонтома

Пародонтоз

Пародонтома

Трактори МТЗ-80 УК,
МТЗ-82 УК,
у нас є постійно.

Телефони у Душакі:
(03322) 4-33-84, 4-42-57, 3-10-46.

«ООО ПРОФИТ»

реализует двигатели ЯМЗ и з/ч к ним, а также
з/ч к а/м семейства МАЗ и тракторам МТЗ.

Тел./факс в Милеве: (0172) 36-11-01.

Інформація про випуск інвестиційних сертифікатів закритого акціонерного товариства «Український народний інвестиційний фонд» — «УНІФ»

Найменування фонду: закрите акціонерне товариство «Український народний інвестиційний фонд» — «УНІФ».

Організаційно-правова форма: закрите акціонерне товариство.

Тип фонду: закритий.

Місце розташування: Україна, м. Київ-32, вул. Саксаганського, 147.

Статусний фонд: 50000000 (п'ять мільйонів) грн.

Основним завданням діяльності фонду є: всі види діяльності на ринку цінних паперів; акумулювання приватизаційних коштів громадян, збільшення коштів юридичних та фізичних осіб та виплати їм у цілі папери, виконання робіт з корпоративизації та приватизації майна державних підприємств та їх часток і пайів.

Вищим органом управління «УНІФ» є загальні збори засновників.

Управління активами фонду здійснює інвестиційний керівник — товариство з обмеженою відповідальністю «Брокерська компанія «РЕФОРМ» ІНВЕСТ».

З метою здійснення контролю за діяльністю інвестиційного керівника та захисту інтересів учасників «УНІФ» створюється спостережча рада.

Депозитарій «УНІФ» — акціонерний комерційний банк «Госспірс».

Супроводження фінансово-господарської діяльності «УНІФ» здійснює аудиторське підприємство «Кабат».

Фонд здійснює випуск простих іменних акцій номінальною вартістю кожної 1000000 (однієї мільйона) грн. на загальну суму 500000000 (п'ять мільйонів) грн.

Інвестиційні сертифікати раніше не випускалися.

Діяльність із продажу інвестиційних сертифікатів організує інвестиційний керівник фонду. Інвестиційні сертифікати обмінюються на приватизаційні папери, а також продаються за гроші юридичним та фізичним особам.

Інвестиційні сертифікати розповсюджуються без будь-яких обмежень незалежно від юридичного статусу та місця розташування (місця імення) можливіх покупців.

Інвестиційні сертифікати можуть бути передані або передані учасником фонду або іншій особі, про це вноситься запис до інвестиційного реєстру, записаного «УНІФ» чи нотаріально.

«УНІФ» випускає іменні інвестиційні сертифікати номінальною вартістю 1000000 (однієї мільйона) грн. на загальну суму 500000000 (п'ять мільйонів) грн.

Інвестиційні сертифікати продаються на продаж за ціною не вище номінальної. Запланований курс одного інвестиційного сертифіката на початок продажу — номінальна вартість.

Початок перепродажу: 8 листопада 1994 р.

Місце перепродажу: Київ, вул. Саксаганського, 147, а також житлово-експлуатаційні контори, військові частини, очільні банків. Телефони для довідок: 274-02-01, 274-61-11, 274-52-29.

Висока інвестиційна привабливість «УНІФ» є унікальною.

Учасники «УНІФ» мають право на отримання частини прибутку фонду у вигляді дивідендів. Засновники отримують дивіденди на кожну акцію, що дорівнює розміру дивіденду на один інвестиційний сертифікат. Дивіденди виплачуються за місцем розташування «УНІФ»;

юридичним особам — учасникам «УНІФ» дивіденди виплачуються шляхом переказу на розрахунковий рахунок цих юридичних осіб.

Учасники фонду, які є власниками не менше як 10 відсотків інвестиційних сертифікатів, мають право вимагати спливання позачергових загальних зборів засновників; всі учасники «УНІФ» мають право брати участь у загальних зборах.

«Ізменення к інформації о выпуске облигаций ЧП «Сандир» (опубликованной в газете «Голос Украины» от 06.09. 1994 г.)

п.3.3 абзац 3 следует читать:

получение 150 (ста пятидесяти) процентов годовых через 1 (один) год после назначения открытой продажи облигаций во время их гашения с пересчетом доходов по облигациям за фактический срок их владения.

п.3.11

Запланированные проценты по облигациям 150 (ста пятидесяти) процентов за год обращения.

Підприємство-виробник реалізує зі складу в м.Києві учнівські зошити

12, 16, 18, 48 аркушів.

За довідками
звертатися

по телефонах:

430-40-92, 220-96-10,

227-41-19.

ІНФОРМАЦІЯ О ВЫПУСКЕ АКЦИЙ акционерного коммерческого банка «Содружество» (г. Николаев).

Характеристика эмитента

Акционерный коммерческий банк «Содружество» создан решением собрания учредителей от 15 июня 1993 года путем реорганизации первого коммерческого банка «Содружество», зарегистрированного Национальным банком Украины 16 октября 1992 года под № 36.

Полное название банка — акционерный коммерческий банк «Содружество».

Сокращенное название — АКБ «СОДРУЖЕСТВО».

Действующее название — город Николаев.

Баланс банка на 30.06.94 г. в млн. грн.

Активы:	Пассивы:
1. Касса	5524
2. Корреспондентский счет в региональном управлении НБУ	1020
3. Средства в кредит	24781
в том числе:	24780
коллаторские	24780
договорные	171
4. Кредиты другим банкам	56505
5. Инвентарь банка	320
6. Прочие активы	32089
ИТОГО:	119464

Пассивы:	Активы:
1. Уставный фонд	4233
2. Фонды банка	258
3. Расчетные счета клиентов	5594
4. Депозитные счета юридических лиц и вклады населения	14041
5. Межбанковские депозиты	5840
6. Доходы	36710
7. Др. пассивы	288
ИТОГО:	119464

Почтовый адрес: 327001, г. Николаев, улица Лигина, 2.

Общая численность уредителей на момент принятия решения о выпуске ценных бумаг — пять. Общая часть в уставном фонде 2 567 500 тысяч (два миллиарда пятисот шестьдесят семь миллионов пятьсот тысяч) карбованцев, что составляет 60,8%.

Структура органов управления банком:

Совет банка;

Правление банка.

Председатель правления банка — Някифорова В.Г.

Данные о финансовом состоянии банка

На момент принятия решения о выпуске акций банк не имеет просроченной задолженности кредиторам и в бюджет.

Банк не имеет административных и экономических санкций от органов государственного, суда, госарбитража, третейского суда.

Отчет об уставном фонде банка на 10.97 г.

Общий размер уставного фонда — 4 233 400 000 (четыре миллиарда двести тридцать три миллиона четыре тысячи) карбованцев.

Уставный фонд разделен на 84 668 (восемьдесят четыре тысячи шестьсот шестьдесят восемь) простых именных акций номинальной стоимостью 50 000 (пятьдесят тысяч) карбованцев.

Все акции первой эмиссии оплачены полностью и в установленном сроке.

Общие данные о выпуске ценных бумаг:

вид — простые именные акции — 50 000 карбованцев;

сумма эмиссии — 5 766 600 000 карбованцев.

В соответствии с решением Общего собрания акционеров от 25 июня 1994 года Уставный фонд банка увеличивается до 10 000 000 000 (десяти миллиардов) карбованцев. Будут выпущены простые именные акции на сумму 5 766 600 000 (пять миллиардов шестьсот шестьдесят шесть тысяч шестьсот) карбованцев в количестве 115332 (ста пятнадцать тысяч триста тридцать два) простых именных акций, номинальной стоимостью 50 000 (пятьдесят тысяч) карбованцев.

Акции реализуются пакетами:

минимальный пакет для физических лиц — 40 акций на сумму 2 000 000 (два миллиона) грн.,

для юридических лиц — 400 акций на сумму 20 000 000 (двадцать миллионов) грн.

Простая акция дает право на один голос в работе Общего собрания акционеров и на получение дивидендов по итогам работы Банка за год в размере, определенном Общим собранием акционеров.

Акции выпускаются одной серией: на полную сумму эмиссии.

Акции распространяются путем открытой подписки, проводимой Банком, среди юридических и физических лиц.

Срок подписки на акции с 15 июля 1994 года по 15 января 1995 года.

Организация размещения акций

Эмитентом по выпуску акций признан акционерный коммерческий банк «Содружество». Правление банка поручает осуществление подписки на эти акции. Подписки на акции Банка юридические и физические лица могут осуществлять в его офисе по адресу: 327001, Украина, г. Николаев, ул. Лигина, 2, телефон: 35-03-26; 35-02-30.

ЖІНКИ КОХАЮТЬ БАГАТИХ НЕ ЗА ЇХНІ ГРОШІ, А ЗА ТЕ, ЩО ЗРОБИЛО ЇХ БАГАТИМИ

Після, кажуть, не в грошах. Але що без них воно на-
оград ми можемо, ніхто не сперечається. В усьому разі
свободи, коли наважало — одналює товари з усього світу.
Але одна річ, коли у нас є гроші, і зовсім інша — коли «є
кишені гроші на аркані», і ми відходимо від вітрини з кри-
зисом почути власної неспокійності... Тому гроші

— Останніми роками зміни-
лися не тільки вартісні, а й
психологічні ролі грошей, від-
повідно, змінилися і ставлен-
ня до них. За різних часів гро-
шад могли писатися своєю
бідністю. Прагнення грошей,
багатства вважалося серед
різних суспільних верств чи-
мось ганебним. Робити пи-
явася своєю «прогресивною
бідністю», а для російської
інтелігенції заміди було просто
невідомою частиною образу.
«Я інженер на 120 рублів і
більше не буду мати», — ко-
лись співав Б. Гребенюк. Лю-
дина виходила на пенсію і
плакала, хоч що за все трю-
доді життя нічого не заощади-
ла! А ті, хто мав можливість
жити у розкоші, як ніяк що-
го не афішували. Ті самі пар-
тії чиновників також наслі-
дували всенародний ідеал
сиротності.

— А тепер кажуть: «Якщо ти
розумний, чому ти не багатіє?»

— ...Тому люди, які не
знайшли способу заробити гро-
ші, опинилися у тяжкому не-
лишньому матеріальному, а й мо-
ральному стані. Це не те, що
відповідати на це запитання!
А отже, важко зберегти самопо-
варту. Суспільство починає
орієнтуватися на заможних
людей, на їхню філософію.

— Чи не знаємо просто: є
гроші — отже, людина розум-

на, здібна, а коли жини у за-
могати, що, мовляв, так й ї
треба, на більше не засадує-
мо, сиротніть?

— Я сказав б, що такий
підхід має зв'язок з особливою
стадією капіталізму, який ми
проходимо. Це нагадує підліт-
ковий вік, коли власна цін-
ність як особистості відчужа-
ється, що, заробляючи, демон-
страційної форми. Якщо у під-
літковому середовищі силу
зводять у культ, то це стає
єдиним критерієм оцінки лю-
дини. Так, сьогодні гроші ста-
ли єдиним критерієм оцінки
особистості, а не моральних
людей, як тільки-но прилучи-
лося до підліткової стадії ка-
піталізму.

— Тобто гроші насправді
не показник?

— Чому ж... Треба мати на
увазі, що, заробляючи гроші
для себе, людина приносить
користь суспільству, якщо не
прахувати, звичайно, кримі-
нальній ситуації. Тому те, що
грошімена теж можна писати-
ся, — дуже позитивний
факт. Багатство стало покази-
вом на зрілість людини, на спо-
собності. Я хочу нагадати фразу
з повісті С.Довлатова: «Жінки
кохають багатих не за їхні
гроші. Жінки кохають багатих
за те, що зробило їх багати-
ми. Те, скільки людина зар-
обляє, справді часе є показ-

ніть діють матеріальні достатки, але і є найваж-
ливіший психологічний чинник нашого життя, вони ба-
ють упевненість у собі, незалежність, свободу. Про це —
розмова кореспондентки Ольги ІЗВЕКОВОЇ з генеральним
директором російсько-українського психологічного цен-
тру «Експерт», професором Маріною МЕЛІЯ.

ному її активності, розуму,
таланту. Інша річ, що гроші
часто вважали єдиним і все-
оцілюючим критерієм людської
цінності. Активної людини, яка
займається наукою і навіть
має засоби до існування, важ-
но спокійно продовжувати
свою справу. А вже доволі
як пругнути якийбиляше зар-
обити? Я помітив і серед
своїх колег, і ми часто не тав-
цікаво, що я роблю як психо-
лог, але дуже цікаво, скільки
грошей я зможу «влучити» і
заявити нортвортівності психо-
логією. Але це знову ж
факт, що гроші є критерієм
у школі всіх клас поведінки
збирати марку, так і ми вклю-
чаємося у змагання «хто за-
можніший». Що таке, напри-
клад, клуб молодих мільйон-
ерів? Чистішею хлюпачтвом.
Але цей етап розвитку треба
пройти, без нього не станеш
дорослим.

— Ніні час повторюють,
що всі сучасні багатства гро-
шей нечесним шляхом. Кажу-
ть навіть, що за кожним
російським капіталом стоїть
майже злочин, але до кримі-
нального...

— Слово «всі» дає можли-
вість припустити, що перед
нами — міф. Ніколи не буває
так, що всі багатства чесні
або нечесні. Ми взагалі схиль-
ні до міфів. Існує та існує

міф про хоробрих героїв-пі-
рцівців, що відстоюють май-
бутнє Росії у нерівній бороть-
бі з Системою. Існує волюнтар-
міф про виключно «брудне»
походження грошей. Гадаю,
і те, і те не відповідає реаль-
ності. До того ж зрозуміло, що
саме гроші традиційно обро-
стають міфологією. Став-
лення до грошей емоційно
смішене, неспокійне, а це сприяє
грунт для виникнення
міфів. І починаємо ми чи то
обожнювати гроші, чи то при-
писуємо їм демонічність.

Виявляють, що заможні
люди зовсім не багатіші,
ні убогі. Це спроби так?

— Є особливий людський
тип багатих щедрих людей. Так
само, як є і тип багатих неше-
дріх людей — згадайте Скуппо-
го лицаря. І при цьому людина
може бути за своєю психоло-
гією заможною і щедрою, не
маючи багатих грошей, — вона
так живе, вона так вихована,
вона відчуває себе справді ба-
гатою, хоча може бути у тим-
часовій грошовій скруті. Шко-
лом можливий і протилежний
приклад: людина, яка зароби-
ла нараз багато грошей, може
заявляти за своєю психоло-
гією убогою. Таким чином гро-
ші необов'язково привнесуть
до щедрих. Зате одностайно, що
чим більше грошей у людини,
тим більше у неї клопоту...

— У багатих — свої при-
мки. А також своє коло спіл-
кування, свої традиції і пова-
ти. Чи справді рівень прибу-
тку автоматично визначає і со-
ціальний рівень людини?

— Так і ні. Нині у нас
гроші означають набагато багаче.
Стара соціальна ієрархія
зруйнована, кола ще «не за-
кохалися». Людям досить легко
проникати з одного соціального
рівня до іншого. Однак не
тільки гроші визначають той
рівень, у якому перебуває лю-
дина. Наприклад, і та мої ко-
леги, консультанти бізнесме-
нів, обертаючись з ними в од-
ному колі, не мають таких са-
мих грошей. Ми опиняємося у
середовищі заможних завдяки
своєму фаху, і не тільки йому.

Неже когось небуває, ми
станімося багатішими до грошей лег-
коживим і небагатим...

— Спокійніше, принаймні.
Гроші у нас, як і на Заході,
матимуть своє місце — лише
як одна з цінностей поруч з
багатьма іншими: родиною,
дітьми, внутрішньою свобо-
дою, радістю від того, що ро-
бим улюблену справу. Став-
лення до грошей не буде «мо-
єрніо навістанням», як сьо-
годні. Але волюнтар-
зберуться, я думаю, якісь ро-
сійські ризик. Можливо, особ-
ливих розмах та різноманіт-
ність бізнесменів, пенна шир-
та і демократичність у ви-
тратах. Згадайте-но, російське
купцество завжди славилось
молочеством, яке так вражало
більш манірний Захід. Споді-
ваюся, це молочество збере-
житься у якості розумних
«дорослих» вадок.

З моговісого тяжкоствити
«Аргументи та факти».

Вендета по-глухівськи

Після втечі до будівлю жителів се-
ла Холмного Глухівського району
Плотнокова відерся двоє їхніх
односельців. Безвирічно любивши
господаря, хулігани піднялиж 2
мішки з цукром і поспукули до вихо-
ду. Умовляючи Плотникових обми-
ти мішки не поділяти, і тоді він
накопівши зловиди, відігнав заливного
пальцю по голові спочатку одного,
а тоді й другого. Ударя виявились
смертельними.

Винний чи ні винний? Це мало
впливати на правду, але до суду
справу не дійшло, через місяць по-
ли трагедії розколю одного із загнаних
двома ударами пожа убо Плотнико-
ва у його хаті.

Павло СКОРИК.

Сумська область.

Як зарплата стає розплатою

У виробничому об'єднанні «Луган-
ський верстатобудівний завод» лі-
нійні змінюють, одностайно і за-
робіткою платять. Зроблено це у від-
повідь на численні прохання пред-
ставництва прекрасної статі, які
страждають від фінансової не-
обов'язковості колишніх чоловіків.

Будьмо увагою: і сплатити ймен-
ти, і їх одностайно мають бути
представниками верстатобудівного.

Анатолій КОВЕЛЬНИК.

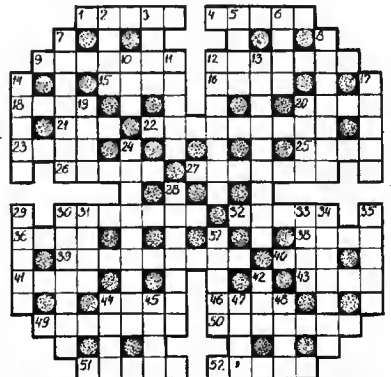
Луганська область.

КРОССТВОРА

По горизонтах: 1. Україн-
ська поезія XVII ст. 4. Особли-
во важливий уклад імператора чи
короля. 9. Перший посол США
в Україні. 12. Народ, який за
свідченням Геродота, жив в а-
сейній Південної Бугу і є, як га-
дають, його предком, а не з
ліній. 15. Штрей містечко
нільної нуду у Київській Русі.
16. Дипломатичний доку-
мент. 18. Один з трьох музиче-
ських. 20. Колішній футболіст ки-
ївського «Динамо». 21. Крити-
чний державний і політичний
діяч, один з «великих вождів»
XX ст. 22. Картина Олександра
Мураша. 23. Морський рак. 25.
Середньовічний грузинський
монах, знаменитий своїм со-
бором. 26. Місто слав'янське
Савастичного. 27. Богиня долу
даноуірської міфології. 30.
Знахар, чарівник, людина, ко-
тра, як вірять гудули, може роз-
ганяти хмары. 32. Роман Федора
Достоевського. 36. Сходи на ко-
робі. 38. Титул другаши радя
в Індії. 39. Олімпійський чемпі-
он Барселони, на честь перемо-
ги якого вперше міжнародний
Державний день України. 40.
Видатий український перекладач,
автор перекладів «Пісень
та «Ойси». 41. Країна в Азії.
43. Популярний американський
журнал. 44. Хімічний елемент.

46. Давньохристиянська богиня
світлого ладу. 49. Старовинний
розмовний спрід. 50. Схили-
стий прийом у поезії. 51.
Шанобливий звертання до дівчи-
ни в Україні. 52. Містечко в Іта-
лії, біля якого під час Пунічних
воєн Ганнібал розгромив пере-
важаючу римську армію.

По вертикалі: 2. Велика не-
остружня кінь. 3. Від бігу коня. 5.
Луганська газета, яка виходила
у 1880—1939 роках. 6. Давньо-
українська назва вірши Каноні.
7. Великий князь київський,
перший європейський христия-
нський гуманіст. 8. Стробоу
або балет. 10. Один з уособле-
нньохристиянських богів, що уосо-
блював жорстоке небесне склепін-
ня. 11. Титул, прийнятий на се-
бе князем Аскольдом, який
уріновував його з володарем Ві-
зантії та Хозарії. 12. Спіл, що
його виконують по черзі два хо-
ри або солісти і хор. 13. Леген-
дарний острів-держав, який
зник під час воєнних дій кат-
астроф і який поєднує з Укра-
їною одяковий герб — тризуб.
14. Бойовий човен запорізьких
козацьких. 17. Коханець Афродіти,
батько Енеї. 19. Один з найпо-
пулярніших російських футболі-
стів 60-х років. 20. Річка в Кана-
ді на Алясці, неодноразово
описана Джеком Лондоном. 24.

Черковний діят та літописець,
прихильник Володимирів Мона-
сти. 28. Основа науково-на-
укова група у мукзах. 29. Століня
хазарського калігату, зруйнова-
но князем Святославом. 30. Вид-
атий український письмен-
ник. 31. Термін, що вживається
для порівняльного нумерування
композиторів. 33. Місто в Росії.
34. Знаменитий давньоросійсь-
тератолог статуетки. 35. Боже-

ство, що уособлювало в давньо-
грецькій міфології силу три-
роду. 37. Футбольний клуб
першої ліги. 42. Уроженця
хазарська пісня. 44. Головний
убір парчевої. 45. Верховний
бог у давньославянській
міфології. 47. Персонаж
мист. Івана Франка «Уроджен-
щина». 48. Веселий ойдний
вій присланський монастир у
Греції.

Голос України

Засновник — Верховна

Рада України.

Видаєць — Президія

Верховної Ради України.

252019, м. Київ, 19

вул. М. Грушевського, 5.

Газета виходить

з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ГРАДЕНКО.

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЕНКО (а.о.заст.

головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора),

І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО,

А. СОЛОНЬСЬКИЙ, В. СУДІЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції:

252047, Київ-47,

вул. Нестерова, 4.

• ТЕЛЕФОНИ: для дозвонів — 441-88-23;

441-89-43; 224-72-53; відділ реклами — 441-89-34.

441-89-44.

• Рубрику не повертаємо.

Свідство про реєстрацію періодичного друкованого видання —

КП №1 від 18.09.1990 р.

• За зміст та достовірність інформації у розміщеній
в газеті відповідальність несе редакція.

• Рубрику не зможуть надіслати поштою автору публікації.

• За точність виконання фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить з дня

не покладення

(крім випадків і покладення)

української мови.

Відбито 48955.

Тираж 385117.

Комітет друку

видавництва «Горос

252047, Київ-47,

проспект Перемоги, 58.

Зам. 0311192.

Зам. 0311192.

Газету набрано і зведено в комп'ютерному

центрі «Олусу України».